

DZIENNIK NARODOWY

Browar parowy Fr. Braulińskiego w Piotrkowie

poleca swoje, znane z pierwszorzędnej jakości, wytwarzane z pierwszorzędnych surowców krajowych, piwa **Eksportowe, Jasne, Ciemne,** oraz wody gazowe w rozmaitych gatunkach.

Kurtyna pójdzie w górę

Posłowie przygotowują liczne wnioski — Gorycz posłów-rolników — Marzenia demokratów — Wieś manifestuje — Co nie jest w porządku

W dzień po święcie Bożego Ciała rozpoczyna się w Sejmie prace komisyjne nad projektami ordynacji wyborczych do samorządów.

Dnia 17 b. m. zbierze się sejmowa komisja administracyjna, celem wysłuchania referatu posła Krzeczunowicza o ordynacjach wyborczych do rad gromadzkich, gminnych i powiatowych. Po referacie nastąpi dyskusja, zgłaszane będą wnioski i poprawki. W pięć dni później, dnia 22 b. m., odbędzie się pierwsze posiedzenie specjalnej komisji sejmowej, na którym poseł dr. Duch zreferuje projekty ordynacji wyborczych dla sześciu wielkich

miast i dla wszystkich innych miast w Polsce.

W kołach politycznych słychać, że obrady nad ordynacjami wyborczymi, zwłaszcza miejskimi, obfitować będą w sensacje polityczne nie małego znaczenia.

Jak się dowiadujemy, w sejmowej komisji specjalnej zgłoszony będzie wniosek o odrzucenie rządowego projektu ordynacji wyborczej dla 6 wielkich miast.

Wnioskodawcy stoją na stanowisku, że ordynacja wyborcza do rad miejskich powinna być jednakowa we wszystkich miastach Polski. Nie

ma żadnego rzetelnego uzasadnienia, twierdzą oni, dla którego 6 wielkich miast miałyby swoich radnych wybierać inaczej, aniżeli wszystkie inne miasta polskie. Grupa posłów w sposób zdecydowany przeciwstawi się projektowanemu dla Warszawy, Łodzi, Poznania, Krakowa, Lwowa i Wilna kurjom zawodowo-gospodarczym. Główna batalia stoczy się zatem o jednolitość miejskiej ordynacji wyborczej.

W niektórych kołach twierdzi się, że wnioski przeciw odrębnemu prawu wyborczemu w 6 wielkich miastach mają szanse realizacji. Równocześnie zgłoszony będzie wniosek

o wprowadzenie w miastach narodowości kurji żydowskiej. Kurja ta miałaby być utworzona w tych miastach, w których ludność żydowska stanowi ponad 10 proc. ogółu mieszkańców. Żydzi liczący 10 — 25 proc. ludności danego miasta mieliby prawo do wyboru 5 proc. radnych, a liczący powyżej 25 proc. mieszkańców — do 10 proc. radnych miejskich.

Prawa wyborcze ludności żydowskiej staną się przedmiotem ostrej walki w parlamencie.

Przewidziane są także inne wnioski i zmiany w miejskiej ordynacji wyborczej. Projektuje się m. in., aby zgłoszone w okręgach wielomandatowych listy wyborcze poszczególnych ugrupowań służyły wyborcom niejako za listy orientacyjne. Wyborca mógłby zatem na liście danego ugrupowania wpisać w niej sce nazwisk wykreślonych kandydatów innej listy i oznaczyć dowolnie kolejność nazwisk kandydatów, na których głosuje.

Przykładowo ilustrując projekt powyższy przyjmijmy, że np. w Warszawie wyborca głosujący na listę Ozonu, miałby prawo wykreślić 2—3, czy też więcej kandydatów tego ugrupowania i wpisać na ich miejsce lepiej mu odpowiadających kandydatów z listy socjalistycznej czy narodowej danego okręgu wyborczego.

(Dokończenie na str. 2-iej)

Burze nad Włochami

RZYM. Nad północnymi Włochami szaleją burze. W pobliżu Verony Adyga przybrała. W San Giovanni Largonie woda zniosła 2 mosty, zaś w dolinie Agno w pobliżu Vicensy — kilka mostów. Jeden robotnik utonął.

Śmierć 100 tysięcy ludzi Rozpaczliwe metody obrony Chin

TOKJO. Przeszło 100.000 włościan chińskich, jak donosi agencja Domei, zatopiono w powodzi wywołanej uszkodzeniem wałów, okalających rzekę Żółtą.

Wały okalające rzekę Żółtą zostały

przerwane pomiędzy Kaifeng a Czegezau na przestrzeni około 200 metrów. Spienione fale rzeki zalały olbrzymie przestrzenie położone na południowy wschód.

Bezpośrednie okolice Czongmau na linii kolejowej Lunghai w połowie drogi pomiędzy Kaifeng a Czegezau znajdują się również pod wodą.

Tragedja ludzi bez ojczyzny Nielegalni przybysze do Polski zsyłani do Berezy

Komunikują urzędowo:

W związku z ostatnimi wydarzeniami na terenie międzynarodowym, związanymi zwłaszcza ze zmianą sytuacji politycznej w Austrii, dal się zaobserwować znaczny napływ do Polski cudzoziemców, których warunki życiowe w stałym miejscu zamieszkania uległy pogorszeniu, a którzy przybywają do Polski w drodze nielegalnej, bądź nawet legalnej, ale nie opuszczają granic państwa polskiego w zakreślonym przez władze terminie z zamiarem osiedlenia się w Polsce.

Dotyczy to również byłych obywateli polskich, którzy zerwawszy więzy łączące ich z państwem polskim, pragną wobec złej koniunktury w krajach ich obecnego pobytu, wrócić do dawnych miejsc ich zamieszkania.

Ponieważ wyżej wymienione kategorie osób starają się obejść wszelkie wydane w tej mierze przez władze zarządzenia, przenikanie zaś ich do Polski uważa należy z punktu widzenia państwowego za szkodliwe,

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych postanowiło skorzystać w stosunku do tych niepożądanych przybyszów z posiadanych uprawnień ustawowych i skierować ich do miejsca odosobnienia.

Akcja w tym kierunku została już rozpoczęta.

Ostatnio m. in. wysłano do Berezy przebywających nielegalnie w województwie krakowskim Emanuela Bauma i Berischa Wagnera oraz nielegalnie przebywającego w woj. białostockim Otto Fartaka.

Gen. Franco wzywa do kapitulacji Castellon—klucz Walencji w rękach powstańców

SALAMANKA. W poniedziałek wieczór nastąpiło na froncie hiszpańskim wydarzenie wielkiej doniosłości — powstańcy wkroczyli do miasta Castellon, stanowiącego ważną pozycję strategiczną i klucz do bram Walencji.

Zajęcie Castellon jest ukoronowaniem działań wojennych, zapoczątkowanych w dn. 23 kwietnia ofensywą na południe od drogi Camin Real—Aleaniz.

Powstańcy posunęli się w ciągu miesiąca o 100 km. naprzód, poczem w ofensywie nastąpił zastój. Dopiero w dniu 28 maja nastąpiła nowa faza ofensywy, która przysporzyła powstańcom szereg sukcesów. Trzecia i ostatnia faza ofensywy rozpoczęła się dn. 7 czerwca. Gen. Aranda otrzymał rozkaz uderzenia w kierunku południowym, na drogę Albo-

cacer — Castellon. Po szeregu zwycięskich potyczek wypełnił on powierzone mu zadanie, wkraczając w poniedziałek wieczorem do Castellon.

Obecnie rozpocznie się bitwa o Walencję. Na południu zarysowują się wyraźnie dwie wielkie linie obronne, które staną się celem przyszłych ataków powstańców: Rio Mijares i droga Teruel — Sagunto.

Specjalni wysłannicy Niemieckiego Biura Informacyjnego, którzy byli naoczniymi świadkami zajęcia Castellon, donoszą, że w szeregach wojsk rządowych nastąpił popłoch i zamieszanie.

Uchodzący nieprzyjaciel pozostawił na miejscu 26 armat zmontowanych na samochodach ciężarowych i całkowicie gotowych do odjazdu. W innym miejscu, gdy nieprzyjaciel zdążył sobie z niechęcią od-

wrotu, spalono około 50-ciu samochodów ciężarowych.

Naczelnym dowódcą wojsk nieprzyjacielskich pod Castellon, wyjechał wczoraj wczesnym rankiem do Walencji, nie wyznaczając żadnego zastępcy i zwiększając tem samem zamieszanie. W jednym z ostatnich ataków wzięto do niewoli zgórą trzy tysiące żołnierzy nieprzyjacielskich. W ręce powstańców wpadł również wielki park artyleryjski.

Po zwycięstwie pod Castellon generał Franco wystosował wezwanie do wojsk rządowych, aby biorąc pod uwagę beznadziejność dalszego oporu, poddały się dowództwu powstańcemu.

Władze powstańcze, dążąc do pokojowej odbudowy nowej Hiszpanji, zapominają bezkarności wszystkim frontowym żołnierzom rządowym.

Apel gen. Franco stwierdza w dalszym ciągu, że dowództwo rządowe utraciło nie tylko Castellon, lecz także elitę swych operujących na wschodzie wojsk.

Rządowa armja katalońska cofa się również w popłochu w kierunku Walencji, poniosłszy olbrzymie straty pod Balaguer.

Gen. Franco żąda jednak wydania wszystkich dowódców wojsk rządowych. W razie niezastosowania się do tego wezwania, prowadzona będzie dalsza walka aż do zdobycia ostatniego zakątka Hiszpanji.

BILBAO. Z Barcelony donoszą, że naczelnictwo dowództwa wojsk rządowych przemiliło zupełnie w komunikacie oficjalnym utratę Castellon, donosząc jedynie o lokalnym niepowodzeniu na tym odcinku.

WIZYTA MIN. BECKA W TALINIE upływa w nastroju wyjątkowo serdecznym, świadczącym do brze o szarmonizowaniu polityki zagranicznej Polski i Estonji. Jest to w dzisiejszej sytuacji europejskiej tem ważniejsze, iż — jak to słusznie podkreślił min. Beck w swoim przemówieniu w czasie oficjalnego obiadu — rozwijająca się współpraca estońska — polska jest cennym elementem stałości w rejonie morza Bałtyckiego, z którym tak silnie związane są cele obu państw.

Wizyta estońska łączy się bezpośrednio z wizytą szwedzką i stanowi jeszcze jedno ogniwo w łańcuchu porozumień dokoła morza Bałtyckiego, stwarzającym obok wypróbowanego punktu oparcia i współpracy, jakim jest nasz sojusz z Rumunją, tak ważny rejon bezpośredniej współpracy i oddziaływania.

Praca w tym rejonie nie jest jeszcze oczywiście zakończona: są to raczej pierwsze kroki, pierwszy etap pracy, rozłożonej na długie lata i obliczonej na daleką metę. Sądzić też należy, iż po wizycie w Tallinie — uwieńczonej szczerą wymianą poglądów i stwierdzeniem całego szeregu wspólnych celów i zadań — opinia polska dowie się niewątpliwie o dalszych etapach tak szczerze rozpoczętej działalności — przedewszystkiem zaś o pomyślnym rozwoju stosunków polsko — lotewskich. Sprawa bowiem ukształtowania się tych właśnie stosunków z punktu widzenia polityki bałtyckiej ma wagę i znaczenie pierwszorzędne.

SKAD TEN ATAŚ niektórych pism na organizację gospodarczą? „Czas“ daje taką odpowiedź na to pytanie:

„Okazało się już, że konsolidacja na planie politycznym porozumienia nie jest rzeczą łatwą. Znajdują się więc po myślowi „organizatorzy“, którzy pragną trudne zadanie konsolidacji politycznej ułatwić sobie przez stworzenie organizacji gospodarczych, oczywiście przy pomocy. Taka przymusowa organizacja wszędzie przystąpi, wszystko co jej każda podpisie i będzie można osiągnąć łatwie i taniej sukcesy w kraju trudniejszych sukcesów politycznej konsolidacji.

Stąd tesknota za przymusowymi organizacjami gospodarczymi, z których niekiedy nie będzie mógł wystąpić. A dla usprawiedliwienia przymusowych organizacji trzeba przedewszystkiem nagromadzić jak najwięcej zarzutów przeciw organizacjom dobrowolnym: a więc utrzymują wysokie ceny przemysłowe, hańsą elekt programu inwestycyjnego rząd, że skierowują się kupna konsumtow, że w ogóle są tylko „porozami organizacji“ itd.”

W tem oświeceniu mieści się dużo słuszności. Analogiczna zresztą metoda odnajdujemy w stosunku między pismami do organizacji politycznych. Przecież duża część wystąpień prasy pewnego autoramentu polega na wykazywaniu, że administracja i bliższe jej koła to są a nieolowie, a reszta — to są diabły, które pod aniołami dolki kopią i wobec ich złozonej pracy uprawiają dywersję.

Ci, co zostali zepchnięci do pozostawienia piekła, mają skądinąd wielkie trudności w wykazaniu, że jednak na coś lepszego zasługują. Czy to bowiem chodzi o wolne organizacje gospodarcze, czy o polityczne — zakres działania jest bardzo ograniczony: podmiotami działania są niemal totalnie „aniołowie“.

Dlaczego więc — pomimo, że ten stan trwa od lat wielu — stosunki nasze tak mało nie przypominają? Odpowiedź na to pytanie prowadzi w sposób nieuchronny do „odbroniowania“ rzekomych aniołów.

(k.).

Czesi na drogach przeznaczenia światła i cienie sytuacji powyborezej w Czechosłowacji (Patrz art. wstępny na str. 3-iej)

Dnia 16 bm. występ sióstr Halama w Piotrkowie

Kurtyna pójdzie w górę

(Dokończenie ze str. 1-szej)

Planuje się dalej (odpowiedni wniosek będzie w komisji zgłoszony) wprowadzenie t. zw. systemu cyfrowego następstwa. System ten polega na tym, że wyborca głosując na daną listę w pewnej kolejności nazwisk nadaje pewne nasilenie swemu głosowi. Projektuje się zatem, aby np. w okręgu 5-mandatowym głos oddany na kandydata na pierwszym miejscu liczony był za 5 głosów, na kandydata na drugim miejscu za 4 głosy, na trzecim za trzy, na czwartym za dwa, a na piątym za jeden głos. Nasilenie głosu może być również obliczone przy pomocy ułamków. I tak np. głos oddany na kandydata na pierwszym miejscu można liczyć jako jeden, na kandydata na drugim miejscu jako 1/2 głosu, na trzecim jako 1/3, na czwartym jako 1/4, na piątym, jako 1/5 głosu.

Projektodawcy twierdzą, że ten system cyfrowego następstwa byłby namiastką wyborów proporcjonalnych.

Niewiadomo oczywiście, jak do tych wniosków i pomysłów ustosunkuje się rząd i większość Sejmu. Różnorodne te pomysły zdają się jednakże zapowiadać, że kampania w parlamencie będzie interesująca.

Postawie rolnicy czują się, jak to pisaliśmy, głęboko rozgoryczeni, że w programie sesji nadzwyczajnej nie znalazły się kwestie oddłużenia we w rolnictwie.

Specjalna delegacja parlamentarnej Koła Rolników, złożona m. in. z posłów Jabłońskiego, Krzeczunowicza, Świąteckiego-Mirskiego udaje się w tych dniach do wicepremiera Kwiatkowskiego, któremu przedłoży postulat rolnicze w dziedzinie oddłużenia.

Jak słychać, stanowisko kół rolniczych w tej materii odbiega znacznie od dezynwoltury rolników.

A poza Sejmem życie polityczne jest nadal ruchliwe. We Lwowie obradowali delegaci klubów demokratycznych z całego kraju. Na zjeździe lwowskim rej wodzili sen. Michałowicz i prof. Handelsman (Warszawa), dyr. Czarnecki (Kraków). Postanowiono utworzyć Stronnictwo Demokratyczne i wybrano specjalną komisję, która w ciągu 6 tygodni opracować ma ramy organizacyjne nowej partii.

Znamienna jest uchwała, określająca zadania nowego stronnictwa. Ma to być zatem partia grupująca warstwę inteligencji pracującej „w oparciu o bohaterskie tradycje walki o niepodległość i demokrację” od Kościuszki do Józefa Piłsudskiego i Legionów 1914 roku. Partia demokratyczna wytworzyć ma „solidarność w działaniu” między „inteligencją pracującą a warstwami i stronnictwami ludowymi Polski (włościanstwo, robotnicy)”, oraz konsolidować opinie w walce z ideologią totalną.

Partia demokratyczna zapowiada walkę o „przywrócenie demokratycznej ordynacji wyborczej i natychmiastowe przeprowadzenie na tej podstawie nowych wyborów do Sejmu i Senatu”.

W kołach politycznych zwracają uwagę, że planowana partia demokratyczna jest nowym ugrupowaniem politycznym, tworzoną przez ludzi t. zw. obozu rządowego. Organizatorzy tej partii są przeciwni reżimowi i Ozonowi i próbują szukać „solidarności w działaniu” ze stronnictwami opozycyjnymi.

Czas pokaże, czy partia demokratyczna w ogóle powstanie, a jeśli tak, to jaką będzie ona reprezentować siłę rzeczywistą. Czas pokaże też, czy i jakie stronnictwa opozycyjne zechcą współdziałać z tym nowym tworem politycznym.

Dotychczasowa działalność t. zw. klubów demokratycznych nie może

stanowiąc zbyt niechęć do owej upragnionej przez lwowską uchwałę demokratów „solidarności w działaniu”.

Stronnictwo Ludowe, które w ubiegłe Zielone Świąta urządziło wielkie manifestacje, zapowiada święto „Czynu Chłopskiego” w dniu 15 sierpnia.

Jeszcze jedno wydarzenie z dnia politycznego, godne zanotowania. W Białymstoku odbyło się zakończenie kursu przodowników Związku Młodej Polski Ozonu. Z Warszawy przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale z ramienia władz państwowych przybył na uroczystość ozonową wojewoda białostocki Ostaszewski oraz kilku starszych z tego województwa.

I to właśnie wydaje się nam nie w porządku.

W — y.

Przyjechali na uroczystość mjr. Galinat i „wiceführer” Puziewicz.

To jest w porządku. Ale

Czesi na drogach przeznaczenia

Światła i cienie sytuacji powyborczej w Czechosłowacji

Wybory samorządowe w Czechosłowacji zostały zakończone. Nadszedł z punktu widzenia polityki czeskiej i europejskiej moment ważny i zasadniczy. Wybory nie przyniosły wprawdzie żadnej sensacyjnej niespodzianki, daly jednak wyjaśnienie sytuacji wewnętrznej w Czechosłowacji, kładąc kres pewnym złudzeniom i obalając jednocześnie pewne, bardzo powszechne a szkodliwe kłamstwa.

Wybory samorządowe przekreśliły przede wszystkim kłamstwo o anarchii, panującej w Czechosłowacji. To okazało się nieprawdą. Wybory, poza nielicznymi i drobnymi incydentami, przeszły spokojnie i w pełnym porządku. Ich organizacja świadczy chlubnie o sprężystości stosunków administracyjnych w Czechosłowacji i jest dowodem, że rząd praski panuje całkowicie nad sytuacją wewnętrzną.

Opinię europejską interesowała podczas wyborów ubiegłych najbardziej sprawa niemiecka. W tej mierze wybory dały odpowiedź jednoznaczna. Gdyby nawet okazało się, że liczby podawane przez niemieckie źródła informacyjne są przesadzone, i że partia Henleina uzyskała nie 92, lecz niewiele ponad 80% głosów Niemców, zamieszkałych w Czechosłowacji, to i tak zwycięstwo Henleina jest bezsporne. Olbrzymia większość Niemców zamieszkałych w Czechosłowacji poparła w ten sposób postulat, wysuwany przez partię Henleina. Wyniki wyborów muszą przywódcy Niemców sudeckich dodać poczucia pewności siebie, a całą jego akcję zabarwić większym jeszcze rozmachem i zapałem.

Sukces Henleina nie może nie odbić się żywym echem w opinii krajów zachodnich, przede wszystkim w opinii angielskiej. Opinia ta jest w tej chwili bardzo wrażliwa na argument narodowy, a prawo narodów do samostanowienia o sobie uważa (oczywiście poza granicami imperium brytyjskiego) za kamień węgielny sprawiedliwości międzynarodowej.

Wzrost głosów narodowości czeskiej, zamieszkujących Czechosłowację (Polaków, Węgrów, Słowaków) uznany być musi za wydarzenie, które wpłynąć może wydatnie na trudnienie sytuacji międzynarodowej Czechosłowacji. Z tego właśnie punktu widzenia objawem wielkiej wagi jest fakt, że autonomicznie na partia słowacka ks. Hlinki nie odniosła tych sukcesów, na które liczyła i że inne słowackie partie wyszły z wyborów raczej wzmożone. Propaganda czeska zyskała argument znakomity, ponieważ okazało się, że ludność nieczeska, o ile tylko nie jest celowo podburzana, nie wykazuje bynajmniej tendencji odśrodkowych.

Jest to jednocześnie przekreślenie wersji, jakoby Słowacy byli całkowicie dojrzałym państwem czeskosłowackim.

Spółeczeństwo czeskie wykazało w ubiegłych wyborach wysoki stopień konsolidacji wewnętrznej. W obliczu niebezpieczeństwa przycięły wzajemne inkryminacje partii. Z wyborów wychodzi wzmożona partia agrarno-republikańska premiera Hodży i dawne stronnictwo prezydenta Benesa (socjalistyczno-narodowe). Osobisty autorytet prezydenta wzrósł i okrzepł wyraźnie w ogniu ostatnich wypadków. Czeska koalicja rządowa okazała się tworem żywym i żywotnym.

Na tym pomyślnym obrazie nastrojów, panujących w społeczeństwie czeskim, rysują się jednak cienie. Ostatnie wybory stwierdziły

wzrost wpływów komunistycznych. głównie kosztem głosów socjalistycznych. W pewnych kołach społeczeństwa czeskiego nastąpiła więc wyraźna radykalizacja. Czemu to przypisać i jak wytłumaczyć?

Trudno oprzeć się wrażeniu, że mamy tu do czynienia z wyraźnym wpływem stosunków zagranicznych Czechosłowacji na jej sprawy wewnętrzne. Sojusz z Sowietami jest dzisiaj niesłychanie ważnym czynnikiem w całokształcie polityki zagranicznej Czech. Jest samo przez się zrozumiałe, że tego sojusznika gloryfikuje się tam przy każdej okazji. Sowiety nigdzie na świecie, tak że i we Francji, nie mają tak „świeżej prasy”, jak właśnie w Czechosłowacji. Nie może to być bez wpływu na opinię publiczną, wychowywaną niejako w kulcie dla Sowietów.

Podeczas ostatnich wyborów oczy obywateli czeskosłowackich zwrócone były z niepokojem w stronę Europy zachodniej i bezpośrednich sąsiadów Czech. Obawa izolacji, bojaźń, że losy postawią Czechosłowację oko w oko z Niemcami i tylko z Niemcami, przesładować dziś musi każdego obywatela czeskiego. W tych warunkach oglądania się za przyjaciół, rośnię w Pradze znaczenie Sowietów, deklarujących się z ochotą niesienia pomocy. W chwilach niebezpieczeństwa traci się też nawet możliwość krytycznej oceny wartości rozmaitych obietnic i zapowiedzi.

Prasa francuska i angielska komentuje naogół niechętnie fakt wzrostu wpływów komunistyczno-sowieckich w Czechosłowacji, gdyż jednak nie powinna ona części odpowiedzialności za to, co się stało, przypisać polityce własnych państw? Gdyby Czechosłowacja była naprawdę pewną współpracą Francji i Anglii, nie szukałaby pomocy u Sowietów. W interesie Czech i w interesie Europy byłoby to napewno lepiej.

Głos z za ślany „Wielkie koło strątuje nas”...

„Na odcinku kultury życie płynie „normalnym” torem, a „totalizacja” jest bzikiem”. W tak lapidarny sposób ujął „Kurjer Poranny” treść naszego artykułu p. tyt. „Sierżant kultury”. Nie wypowiadaliśmy wprawdzie tej myśli „expressis verbis”, ale nasi polemici ujęli zagadnienie za rogi: totalizacja to bzik.

Potwierdza to w całości korespondencja p. Heleny Heinsdorf z Berlina w krakowskim „I. K. C.”. Dowiadujemy się z niej, jak wygląda stotalizowana kultura w Niemczech.

Repertuar obejmuje „powszechnie znane i uznane dzieła uświeconej przeszłości, bądź miernoty, napisane przez ludzi z dobrą chęcią polityczną, bądź też sztuki, których jedynym zadaniem jest rozrywka i zabawa”.

Rozrywka i zabawa to w zasadzie dobre, ale... autorzy niemieccy „postawili sobie za zadanie jak najdalej idące rozpowszechnienie sztuki, albo pseudo-sztuki, ściślej mówiąc. I to nie przez podnoszenie poziomu mas, lecz przez równanie w dół, przez niwelowanie do poziomu mas”.

Ala przecież młodzi ludzie mogliby tam walczyć o prawdziwą sztukę.

„Walka? — odpowiada Niemiec — Walka o sztukę, o kulturę, o zdobycie dla teatru czy książki dzisiaj? Czyż to możliwe w epoce, kiedy wszyscy sto się dzieje i decyduje z punktu widzenia politycznego? Wielkie koło uprągnięte jest w ruch i przejdzie po nas wszystkich, strącając nas, bez względu na to, czy będziemy walczyć dla ocalenia dóbr przeszłości, czy się pogodzimy ze status quo. To jest wielka prawda naszej współczesności”.

Istotnie bardzo zachęcające perspektywy totalizmu i organizacji kultury... Rad.

BEZPIECZEŃSTWO I WYGODĘ

zapewnisz sobie przechowując cenniejsze rzeczy

W KASETKACH /SAFESACH/

Skarbiec kasetkowy otwarty od 8 do 19

P K O

CENTRALA W WARSZAWIE

UL. JASNA Nr 9

Informacje — telefon 5.33-56

Nareszcie coś dla chłopów

Tanie przejazdy kolejowe dla ludności wiejskiej

Dzięki staraniom Komitetu do Spraw Kultury Wsi postulat organizacji wiejskich w sprawie ulg wycieczkowych na kolei dla mieszkańców wsi zostały przez Ministerstwo Komunikacji pomyślnie załatwione. Wiesz uzyskuje możliwość zapoznania się z własnym krajem, jego historią i zabytkami, bogactwem, pracą i dorobkiem w latach niepodległości.

Przyjęto zasadę wycieczek okrężnych i ustalono 9 szlaków, a mianowicie:

- 1) Warszawa — Mława — Gdynia — Bydgoszcz — Poznań — Łódź — Warszawa — 15 złotych.
- 2) Warszawa — Radom — Kraków — Katowice — Poznań — Łódź — Warszawa — 15 złotych.

ków — Katowice — Poznań — Kutno — Warszawa — 15 złotych.

3) Warszawa — Siedlce — Wołkowyż — Baranowice — Wilno — Białystok — Warszawa — 13 zł.

4) Warszawa — Mława — Gdynia — Bydgoszcz — Poznań — Katowice — Kraków — Łódź — Warszawa — 25 zł.

5) Warszawa — Łódź — Kraków — Kielce — Warszawa — 17 zł.

6) Warszawa — Radom — Kraków — Katowice — Piotrków — Warszawa — 11 zł.

7) Warszawa — Białystok — Białowieża — Czeremcha — Siedlce — Warszawa — 9 zł.

8) Warszawa — Skierniewice —

Łódź — Kutno — Toruń — Działdowo — Warszawa — 9 zł.

9) Poznań — Bydgoszcz — Gdynia — Kościelec — Chojnice — Nakło — Poznań — 10 zł.

Ponadto przyznano zniżki zbiorowe do kilku miejscowości, specjalnie interesujących wieś. Na wszystkich tych szlakach obowiązują zniżki dla grup 25 osób.

Nareszcie coś dla chłopów! Dotychczasowa polityka Min. Komunikacji zdawała się bowiem zapominać, że ogromna większość ludności Polski żyje i pracuje na wsi. Dobrze, że sobie o tem w końcu przypominano.

„DOBROTKA”

Słowo nowe a już znienawidzone

Usłyszałem w Warszawie nowe nieznanne mi dotąd słowo.

— Dobrotka!

Brzmi to jak pieszczotliwe imię kobiety, a jednak oznacza co inne. Od rozmówcy mojego — tramwajarza, usłyszałem je w takiej formie:

— Tych wszystkich „dobrotek” mamy już po dziurki w nosie.

Okazuje się, że tak nazywają tramwajarze wszelką „przymusową dobrotliwość”, stosowaną wobec nich w szerokim zakresie.

Rzeczywiście, widzimy coraz częściej tramwajarzy w akcji społecznej. Ostatnio kilkakrotnie tramwajarze kwestowali z puszkami na ulicach.

— Na 14 niedziel w „Grafiku” (kwartalnik graficzny rozkład jazdy tramwajów i przydziałów do służby) — mam wolne tylko dwie

niedziele. Na oba te moje wypoczynkowe, świąteczne dni zostałem przez naczelnika zajezdni zwerbowany „na dobrotki”. Nie pójdiesz? Wolno ci! Przecież to dobrowolne! Ale nie życzę nikomu mieć taką notatkę u naczelnika zajezdni. Trzeba więc poświęcić niedzielę.

Potem kwesta. Jeżdżę całkiem na bardzo ciężkiej linii, a ledwie zjadłem obiad, musiałem już wyjść z puszka kwestować. Był to ostatni dzień kwesty na rzecz barożyczej instytucji. Ale kwesta trwała cały tydzień. Przechodząc był zmęczony, zdenerwowany nagabywaniem. Usłyszałem wiele niegrzeczności.

Z takim oto nerwowem przygotowaniem poszedłem następnego dnia na służbę, która wymaga dużo zimnej krwi i taktu. A ja byłem zmęczony i zdenerwowany warunkami kwesty.

Czy można odmówić słuszności słowom tramwajarza, który pyta, czy składki potrącają z pensji na rzecz całego szeregu instytucji, związków i organizacji nie są wystarczającym świadczeniem? Czy tramwajarze muszą dokładać jeszcze własne dni wypoczynkowe i nerwy potrzebne do pracy.

— Ale cóż, kiedy tam, w górę, chodzi komuś o to, aby wzorem Rzymu, Berlina, czy Moskwy, zameldować:

— Stawili się wszyscy, owiani jedynym duchem!

Kapnie za to krzyż, albo dyplom uznania.

— A teraz dokąd pan jedzie? — pytam tramwajarza.

— Na zebranie, na Matejki.

— To już chyba z przekonania.

— Ale panie, śmieję się pan z tego, to jeszcze jedna „dobrotka”.

Rbc.

Zmiany w ambasadzie niemieckiej

Do ambasady niemieckiej w Warszawie został przydzielony ppk. von Gerstenberg, jako pierwszy atache lotniczy. Dotychczas bowiem tego stanowiska ambasada niemiecka w Warszawie nie miała.

Na miejsce atache ambasady niemieckiej p. Zinsera, który został odwołany do centrali, przybył p. von Nostitz-Wallwitz i już objął urządowanie.

W kilku słowach...

— W niedzielę w cerkwi prawosławnej w Rzymie odbędzie się ślub córki znanego ze sprawy zabójstwa Rasputina ks. Feliksa Jusupowa, Iriny z hr. Szeremietiewa. Na ślub przybyła z Londynu siostra b. cara, w ks. Xenia, babka panny młodej ze strony matki.

— Rząd portugalski przyznał 1-wu „Air France” prawo dokonania 7-krotnego lotu próbnego Lizbona — Ameryka Północna. Start i lądowanie na te rytoria Portugalii odbywać się będzie w Ponta Delgada lub w Fayalacore.

— Jak donosi „Prawda”, w Leningradzie rozstrzelano kilka osób za szpiegostwo. Dziennik nie podaje jednak ani nazwisk rozstrzelanych, ani nie wspomina, czy rozstrzelani byli sadzeni, zaznacza tylko, że „ponieśli oni zasłużoną karę”.

— Na południu — zachód od Bazylei ulewne deszcze wywołały powódź w szeregu miejscowości. W kilku wioskach część domów znajduje się pod wodą. Na niektórych polach poziom wody dochodzi do 1 metra. Szkody są bardzo znaczne. Pod Bazyleą poziom wody na Renie wzrósł od rana do wieczora o 55 cm.

— W dn. 20 b. m. rozpoczyna się wielkie kombinowane manewry brytyjskiej floty metropolitalnej oraz obrony wybrzeża Anglii wschodniej. Manewry te odbywać się będą u wybrzeża między miejscowościami Firth of Forth i Tamiza.

— Podczas odbywających się w miejscowości Penrith (Australia) wyścigów motorowych wpadł motocykl między publiczność. Trzy osoby zostały zabite, a 10 odniosło ciężkie obrażenia.

— Na południu Besarabii pojawiła się plaga szarańczy. Najwięcej ucierpiał od szarańczy powiat Cetatea Alba, gdzie zniszczone są prawie doszczętnie zasiewy tegoroczne.

Kolosa powietrzne zamiast morskich

Zmierzch komunikacji okrętowej przez oceany

W związku z niedawnym przelotem mjr. Makowskiego przez Atlantyk, co stanowiło krok wstępny do uruchomienia regularnej polskiej linii lotniczej na tej trasie, ciekawym staje się artykuł, omawiający projekty komunikacji transatlantycznej, który ukazał się w ostatnim numerze francuskiego tygodnika „Journal de la Marine Marchande”. Autorem jest p. Camille Rougeron, główny inżynier konstrukcji morskich. Autor usiłuje dać odpowiedź na pytanie, czy wielkie aparaty lotnicze będą mogły konkurować z transatlantykami pasażerskimi. Powodem napisania artykułu był projekt towarzystwa „Pan American Airways”, utworzenia linii do Europy przez Atlantyk.

Projekt stawia statkom powietrznym następujące wymagania: zasięg — 8.000 km.; szybkość handlowa na poziomie morza — 320 km. na godzinę; ładunek pasażerski — 11.340 kg.; liczba pasażerów — 100 osób; załoga — 16 osób. Sądząc z listy firm, którym ten program przedłożono, chodzi tu o budowę samolotów, nie sterowców. Są to bowiem firmy: Boeing, Consolidated, Curtis Wright, Douglas, Lockheed, Glenn et Martin, North American Aviation i Sikorski, znane przeważnie z budowy wielkich samolotów. Program przewiduje loty na wysokościach podstratosferycznych i wspomina o kabinach, w których możnaby utrzymać przy lotach na wysokości 6.000 metrów i wyżej stałe ciśnienie powietrza, odpowiadające ciśnieniu na wysokości 2.500 metrów. Szybkość wynosiłaby na wysokości 6.000 m. — 442 km., na wysokości 7.500 m. — 482 km. na godzinę. W ten sposób samolot, startujący o wschodzie słońca w Europie mógłby przylecieć do Ameryki tegoż dnia wieczorem.

Kalkulacja opłacalności projektowanych samolotów w porównaniu z opłacalnością największych statków pasażerskich na Atlantyku wykazuje wyższość samolotów. Samolot, przelatujący Atlantyk w 12 godzin, zużyje kilkakrotnie mniej paliwa, niż okręt motorowy, który przepływa Atlantyk w 4 dni. W dodatku przeciętna liczba załogi na jednego pasażera jest 3 — 4 razy

mniej niż na samolocie, niż na nowoczesnych transatlantykach morskich, a nawet 25 — 30 razy mniej, jeżeli się weźmie pod uwagę czas podróży.

Towarzystwo Wszechamerykańskich Linij Lotniczych nosi się z

zamiarem zamówienia 24 samolotów, których dostawa rozpoczęłaby się w roku 1940. Realizacja tego zamówienia byłaby punktem zwrotnym w dziejach komunikacji zamorskiej, zapowiadając zmierzch morskiej żeglugi pasażerskiej.

Polska wyprawa naukowa na Szpicbergen

przeprowadzi badania nad lodowcami

Około 26 czerwca wyruszą z Warszawy wyprawa glaciologiczna na Szpicbergen, zorganizowana przez polskie koło polarne, na którego czele stoi znany badacz zagadnień polarnych prof. A. B. Dobrowolski.

Wyprawa została sfinansowana przez Polskie Towarzystwo Wypraw Badawczych, instytucję stworzoną dla popierania i koordynowania wszelkich prac w dziedzinie wypraw badawczych.

Uczestnikami ekspedycji są pp. inż. Stefan Bernadzikiewicz — uczestnik poprzednich polskich wypraw polarnych na Szpicbergen i

Grenlandię, doc. dr. Bronisław Hallicki, dr. Mieczysław Klimaszewski i Ludwik Sawicki, którzy prowadzić będą badania nad lodowcami, ich działalnością oraz zjawiskami zachodzącymi na przedpolu lodowców.

Wyniki tych badań mają przyczynić się do pogłębienia naszej znajomości zjawiska zlodowacenia podczas t. zw. epoki lodowcowej, kiedy przeszło trzy czwarte całego obszaru Polski pokrywał potężny płaszcz lodowca.

Wyprawa potrwa około 3 miesięcy.

Apteka z przed 2 tys. lat

została odkryta przez polską ekspedycję w Egipcie

Na posiedzeniu Komisji Historii Sztuki Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie prof. Kazimierz Michałowski z Warszawy przedstawił wyniki drugiej ekspedycji wykopalisk polsko-francuskiej w Edfu.

Prace w terenie były prowadzone od 11 stycznia do 13 marca 1938 r. w dwóch zespołach: na nekropoli staroegipskiej i w dzielnicy miejskiej z okresu ptolemejsko-rzymskiego i bizantyjskiego.

Na odcinku pierwszym, obok małego z epoki Starego Państwa, odkryto cmentarzysko Średniego Państwa (2100—1700), którego sklepio ne groby zawierały po kilka sarkofagów drewnianych mieszczących szkielety spowite w resztki zwłocnych bandażi. Przy zwłokach zmarłych znaleziono bogatą zastawę grobową: wazy alabastrowe, serpentynowe i z wypalanej gliny, narzędzia z miedzi i z kamieni, cenne naszyjniki z koraliny, ametystów, hematytów, białe szmaragdowe, kości i z fajansowych rurek. Groby mężczyźni zawierały prężące figuorki terakotowe i z suzanej gliny.

W pokładach Nowego Państwa

znaleziono statuetkę grobową dostojnika Ib i fragmenty stel z napisami.

Dla odkopanego w tym roku fragmentu dzielnicy miejskiej z epoki ptolemejsko-rzymskiej powiodło się ustalić szczegółową klasyfikację chronologiczną. Kopulaste silosy na zboże i dolne warstwy obronnego muru pochodzą z III w. przed Chr. podczas gdy zasobne domy o podwójnych warstwach sklepień i schodach kręconych należą do drugiego okresu ptolemejskiego. W obrębie tych ruin odkryto atelier medyka-farmaceuty, które zaopatrzone było w lekarstwa narzędzia lekarskie z brzoźmi i kości oraz w słoje i puszki na lekarstwa z fajansu, kamienia i gliny. Na szczególną uwagę zasługuje znaleziony tam mały model woskowy szkieletu.

Z budowlami okresu rzymskiego zwartą całość stanowi szereg magazynów i sklepów zgrupowanych wokół ozdobionego podwójnym portykiem placu, który służył za targowisko.

W pokładach bizantyjskich odkryto ruiny monasteru koptyjskiego z końca VI w., zawierające ozdobne naczynia liturgiczne i pieczęcie.

Zdobycze naukowej wyprawy w postaci 25 skrzyń znalezisk, wagi ponad 8 tonn, Uniwersytet J. P. przekazał Muzeum Narodowemu w Warszawie. Koszt wyprawy, podobnie jak w roku ubiegłym, wyniósł 16 tys. złotych.

B. premier protektorem handlarzy narkotyków

Wykrycie wielkiej międzynarodowej afery we Francji

Dienniki paryskie podają sensacyjne szczegóły wielkiej afery handlarzy narkotyków, ujawnionej dzięki aresztowaniu głównych szefów międzynarodowej bandy handlarzy narkotykami, b. dyplomaty peruwiańskiego Baculi oraz znanego na bruku paryskim aferysty, Louis Liona.

Lion, który jest człowiekiem bardzo dobrze sytuowanym, posiadającym w pobliżu Paryża własny pałac, był na terenie Francji przedstawicielem wielkiego trustu grecko-amerykańskiego Zegraphes - Heliopulos, posiadającego światowy monopol handlu narkotykami.

W związku z aresztowaniem Liona wyszły na jaw niezwykle sensacyjne metody działania handlarzy narkotykami, a przede wszystkim udział w ich aferach różnych wybitnych osobistości.

Jeden z byłych współników Liona, którego ten pokrzywdził przy

podziale zysków, opublikował na łamach prasy list, w którym oświadcza, że współnikiem aresztowanego Liona był jeden z wybitniejszych adwokatów paryskich, Lionel de Tastes, który swego czasu odgrywał nawet poważną rolę w polityce.

Markiz de Tastes, który pochodzi ze znanego rodu arystokratycznego, do 1935 r. sprawował mandat do Izby Deputowanych z okręgu paryskiego. Zawiedziony współnik Liona zarząca markizowi de Tastes, że kilkakrotnie towarzyszył on Lionowi w jego podróżach do St. Zjednoczonych, wchodził w kontakty z bandami gangsterów amerykańskich, interesującymi się również handlem narkotykami.

Pozatem przyjaciółka aresztowanego Baculi, Angielka Victoria Salt, do której władze francuskie zwróciły się, aby przybyła z Londynu i złożyła zeznania przed są-

dzią śledczym, odpowiedziała listownie, iż przedstawiona była aresztowanemu Baculi przez jednego z b. premierów francuskich.

Brukowa prasa lewicowa stara się z tej afery ukuć broń przeciwko wybitnym działaczom prawicowym, do których zaliczał się markiz de Tastes.

Z drugiej strony prasa prawicowa podaje szereg szczegółów afery, z których wynika, że Baculi utrzymywał stosunki z jednym z deputowanych socjalistycznych, który ułatwiał mu, jako cudzoziemcowi, sprawy związane z przedłużeniem prawa pobytu we Francji.

Afera Lion - Baculi odsłania niezwykle sensacyjne kulisy działalności trustu handlarzy narkotykami nie tylko we Francji, ale także w Ameryce oraz na Dalekim Wschodzie: w Chinach i w Japonii.

WŁADYSŁAW BUS FEKETE

Z MIŁOŚCI NIEDOSTATECZNIE

— Czegoś ty znowu ryczysz? — zawołała Joli. Zuzia odpowiedziała za nią z płonąca twarzą, jak młody Jakobiński.

— Dlaczego nie ma płakać — krzyknęła. — Musi się zgodzić jako służąca do jakiejś obrzydliwej pani za dwadzieścia pensji miesięcznie, spać w dziurze bez okna i zapracowywać się aż po dziurki od nosa. Kiedy się zmęczy, wyrzuca ją. Nigdy nie będzie nic miała, gdyż jest damą, ma swoje zasady i nie będzie kradła.

Agata przestała szlochać.

— Nie mam już nic. Wszystko utraciłam.

Zuzia wyprostowała się.

— Idź Joli do domu, my tu zostaniemy.

I objęła ramieniem Agatę, przytulając ją do siebie opiekuńczym gestem, jak młodszą siostrę.

Joli była jeszcze na tyle trzeźwa, żeby ocenić dzieciadę tej całej sceny.

— Chodź do domu, zimno jest — powiedziała niecierpliwie.

Zuzia potrząsnęła głową: — Nie, ja nie pójdę.

— Na miłość Boską, nie możemy przecież stać na ulicy. Chodźmy przynajmniej parę kroków.

Parę kroków za mostem Małgorzaty znajdowała się mała, jednopiętrowa gospoda.

— Chodźmy tam — powiedziała Zuzia i już trzymała rękę na klamce. — Chce mi się pić.

Joli poszła za nią niechętnie. Panowała tam senna cisza, w jednym kącie siedział jakiś towarzystwo, za kontuarem gospodyni. Obejrzano dziewczyny podejrzliwie, ale mimo to obsłużono je. Zuzia kazała sobie podać koniak. Agata także, a Joli napila się wina z wodą.

Przy drugim koniaku Joli zaprotestowała, ale Zuzia nie dała jej dojść do słowa.

— Musisz zapłacić, gdyż ja nie mam pieniędzy, ale nawet gdybyś nie zapłaciła, i takbym się napiła. Wszystko mi jedno... rozumiesz?... Nawet gdyby mnie miano stać wyprasać przy pomocy policji... gdyby mnie miano zamknąć... uwieźcie... wszystko mi jedno, rozumiesz?

— Na miłość Boską, co się dziś z tobą dzieje? Nigdy jeszcze nie byłaś tak nieobliczalna!

Zuzia skrzywiła się.

— Byłam taką śliczną, tłusciutką małą dziewczynką — powiedziała cicho i zaczęła płakać.

— Ja byłam zawsze chuda... musiałam pić tran — szlochała Agata, kryjąc twarz w dłoniach. Gospodyni i goście patrzyli z coraz większym zdziwieniem na trzy dziewczyny. Joli targnęła dreszcze i chciała jej się bardzo spać. Zapłaciła więc i wyciągnęła obie dziewczyny na ulicę.

Nawet Joli nie mogła sobie później zdać sprawy z tego, gdzie były jeszcze tej nocy. Wiedziała tylko, że zmarznięta, senna i trochę zastraszona towarzyszyła tamtym dwóm i razem z nimi błagała się. Raz znalazły się znowu w pobliżu mostu Małgorzaty, wtedy Joli zaproponowała, by wrócić do domu, ale tamte nie chciały o tem słyszeć, wybierały się do Ofen.

Na moście nie było żywej duszy, jedynie tramwaj przejeżdżał tam i z powrotem. Przeszły na drugą stronę i pobiegły pędem wzdłuż bulwaru Małgorzaty. Kiedy dotarły do placu Bathyaniego zegar w hali wskazywał drugą po północy.

Szły dalej i skręciły na zwodzony most. Nagle Zuzia zwróciła się do Joli i spytała:

— Dlaczego chodzisz z nami?

Joli nie odpowiedziała. Była tak ościęta i zmęczona, że prawie nie czuła już senności. Ale szła wciąż z tamtędy, coraz dalej, jakgdyby za nic w świecie nie mogła ich zostawić.

Zatrzymały się na żelaznym pomoście i patrzyły na wodę.

— Jeszcze zanim się jest w wodzie, ma się już uczucie, że się jest zgubionym — powiedziała Zuzia.

— Łódź policyjna wszystkich podobno wylawia — powiedziała Agata.

— To nieprawda — Joli stała obok nich i także patrzyła na wodę, — tylko tych, którzy krzyczą i zachowują się głośno. Kto potrafi się zachować dobrze i cicho, tego wcale nie spostrzegają.

— Dlaczego nie idziesz do domu? — spytała Zuzia.

— Nie powinnaś o tem wiedzieć, ale powiem ci, że przyszyliśmy tu, aby skończyć z tem wszystkim. Ty masz pieniądze i śliczne mieszkanie... i...

Joli roześmiała się. Dziwnie, ochryple.

— I dlatego nie będę zachowywała się głośno, kiedy przyjdzie na mnie kolej. Będę cicha, możecie mi wierzyć... Zuzia pochyliła się.

— To tylko jedna chwila. Należy schwycić się jedną ręką za poręcz i skoczyć. Wszystko inne przychodzi już samo.

— Byłam zawsze złą gimnastyczką, — powiedziała Agata.

— W takim razie musisz się wdrapywać — odpowiedziała Zuzia, — i wyciągnęła do Agaty rękę, mówiąc „Servus”.

— „Servus” — Agata podała rękę Zuzi i pocałowała ją.

Nastąpiła chwila ciszy.

Heł to można jeszcze przeżyć, zanim przyjdzie starość... to znaczy, zanim przyszlaby starość. Kiedy moi rodzice pobierali się, palili się jeszcze naftowe lampy, i jeździły konne tramwaje. Mój Boże, jeszcze nigdy nie latałam aeroplanem.

(D. c. n.)

BALSAMICZNA SOL

PO NÓG

GAJECKIEGO (Z KOŁATKIEM)

AGEPIN

usuwa ból, plecenie, obrzmienie nóg, zmęczenie, odciśnięcie, które po tej kąpielu doła się usunąć nawet po znakle. Przepis użycia na opakowaniu.

Miłosierdzie pod przymusem

Odrażająca metoda „czarnych list“

Zamieszczony przed kilkoma dniami na łamach naszego pisma artykuł o „czarnych listach“ nie przebrał bez echa. Dyskusję na ten temat podjęła „Polska Zbrojna“, zamieszczając na wstępie, że nie sądzi „Kurjer Polski“, „bronili w tym wypadku słusznej sprawy“. Pomoc zimowa, zdaniem tego pisma, ma charakter szczególny. Stanowi ona próbie doraźnego zaradzenia klęsce społecznej, jaką jest bezrobocie. Dobrowolność świadczeń na rzecz bezrobotnych przejawiała się w uchwałach organizacji czy korporacji. Właśnie przez to stały się obowiązujące dla ich członków. Dobrowolność świadczeń nie może być wytłumaczona brakiem odpowiedzialności ze strony pewnych jednostek. Kto — mając po temu środki — nie szanuje uchwały własnej korporacji — popełnia akt aspołeczny. Szerokie rzesze pracownicze zgodziły się dobrowolnie na potrącanie świadczeń z uposażeń. Nie należy „rozładowywać“ nastroju pięknej solidarności społecznej, który charakteryzuje akcję pomocy zimowej.

Oto wywody „Polskiej Zbrojnej“.

Poznanowanie zdania innych nie wyklucza chęci przekonania przeciw nika. To jasne. Każdy chciałby poznać jaknajwięcej zwolenników dla głoszonej przez siebie zasad. Zwalczając jeżeli jest przeświadczenie o ich słuszności. Tem się towarzyszy, dając kontynuujemy podjętą dyskusję.

„Polska Zbrojna“ stoi na stanowisku, że świadczenia na rzecz bezrobotnych są dobrowolne. Ten charakter świadczeń wyklucza wszelką przymus, wszelki przymus. Nie można stworzyć fikcji w postaci jakiegokolwiek „dobrowolności“. Nie można twierdzić, że skoro korporacja, uchwalając pewne normy świadczeń, to samemu jej członkowie wyrazili dobrowolnie zgodę na uiszczenie wpłat według tych właśnie norm. Niewątpliwie, każdego członka korporacji obowiązuje posłuch w stosunku do jej władz. Posłuch ten jednak ma swoje granice. Zakreśla je statut korporacji. Uchwała powzięta w ramach statutu obowiązuje członków korporacji. Wszelka inna moc obowiązuje nie posiada. Kto uchylił się od wykonania takiej uchwały nie popełnia aktu aspołecznego. Tutaj dochodzimy do kwestii nader istotnej. Przed postawieniem w stan oskarżenia całych grup obywateli za czyn aspołeczny, polegający na nieprzestrzeganiu powziętych w przedmiocie pomocy zimowej uchwał przez zarządzenia reprezentujące te grupy, należało zbadać czy odnośne uchwały mieściły się w ramach statutu. Można mieć co do tego poważne wątpliwości.

„Czarne listy“ mają w sobie coś odrażającego. Dziwnie przypominały — przegięcie. Jakże niedaleka droga od „czarnych list“ do „albumu przestępstw“. Widok człowieka, stojącego pod przegięciem, ścigał on — tłum ciekawych. Może „albumy przestępstw“ znalazłyby obecnie w rękach nabywców. Postawa tłumy wobec stojących pod przegięciem nie była bierna. Tłum potrafił być okrutny. Potrafił nim być i obrak. Nie trzeba go zachęcać.

Wobec stosowania tak dotkliwych środków represyjnych nie może być

mowy, aby „pomoc zimowa“ miała charakter dobrowolny. Jest to podatek taki sam, jak każdy inny. Są obowiązujące normy, jest wymiar, jest „upomnienie“. Natomiast niema środka prawnego. Kto nie zapłacił, bo nie mógł, albo zapłacił mniej, niż mu „wymierzono“, idzie od razu na czarną listę jako człowiek społecznie opieszły, gdyż tak zdecydował miejscowy Komitet pomocy zimowej.

Najlepiej sprawę stawiać jasno. Poca mówić, że pomoc zimowa ma charakter „szczególny, że jest to próba doraźnego zaradzenia masowej

klęsce bezrobocia. Wszak istnieje Fundusz Pracy, przeznaczony specjalnie do zwalczania bezrobocia. Opłaty na rzecz tego Funduszu są obowiązujące. Jeżeli nie wystarczają należy je podwyższyć. A może to tylko gospodarka funduszami tego „Funduszu“ jest wadliwa?

Nie poświęcalibyśmy sprawie „czarnych list“ tyle uwagi, gdyby nie to, że wiąże się ona ściśle z innym zagadnieniem, którego doniosłość nie ulega żadnej wątpliwości. Jesteśmy świadkami, jak za przykładem sąsiada i u nas zaczyna się „glajchszaltować“ tę lub inną dziedzinę życia. Temu prądowi należy się w sposób jaknajbardziej kategoryczny przeciwstawić szczególnie o „le chodzi o dziedzinę ducha. Miłosierdzie pod przymusem tyle warte, co entuzjazm na rozkaz. Kto je głosi jest fałszywym prorokiem. Celu do którego wzywa, nie osiągnie. Nie osiągnie chociażby miał do rozporządzenia wszystkie narzędzia współczesnej tortury. W tej dziedzinie obowiązuje inna metoda aniżeli oddziaływanie groźbą kary.

Nie „glajchszaltujmy“ miłosierdzia!

T. Chr.

Posel grecki p. Kimon Collas wyjechał na Zielone Święta obrządku prawosławnego do ławy poczajowskiej. Obecny był tam na uroczystym nabożeństwie i był specjalnie powitany w Poczaowie przez metropolitę Djonizego. Dipl.

Posel grecki w ławrze Poczaajowskiej

Posel grecki p. Kimon Collas wyjechał na Zielone Święta obrządku prawosławnego do ławy poczajowskiej. Obecny był tam na uroczystym nabożeństwie i był specjalnie powitany w Poczaowie przez metropolitę Djonizego. Dipl.

Panna Jadwiga Piłsudska pilotem szybowcowym kat. „C“

W Wolyńskiej Szkole Szybowcowej LOPP. na Sokolej Górze przebywa na kilkutygodniowych kursach panna Jadwiga Piłsudska.

W r. ub. na tem samym szybowisku uzyskała ona podkategorję „A“ i „B“ pilota szybowcowego. Obecnie uzyskała podkategorję „C“, wykonując lot żaglowy nad zboczem wzgórza na szybowcu typu „Czajka-bis“ w czasie 13 min. 20 sekund.

Panna Jadwiga Piłsudska zdała tem samem egzamin z dotychczasowego wyszkolenia szybowcowego. Obecnie rozpoczęła nowy okres pracy w sporcie szybowcowym, celem osiągnięcia 5-godzinnego lotu, który jest jednym z warunków do najwyższej klasy w szybownictwie podkategorji „D“.

Pozdrowienia dla Polaków za Oceanem

W Polsce bawiła ostatnio wycieczka Stowarzyszenia Synów Polaki z Ameryki. Kierownik wycieczki p. Leon Ciecichowski wygłosił przez radio z rozgłośni lwowskiej przemówienie, które nadane zostało na stacji amerykańskiej. Podkreślił on m. in. w swym przemówieniu znaczny rozwój życia gospodarczego w Polsce, jaki zaobserwował od ubiegłego roku. P. Ciecichowski, prześlajając Polakom za Oceanem najserdeczniejsze życzenia, podkreślił, że wycieczka organizowana przez ORBIS odbywa się ku pełnemu zadowoleniu jej uczestników, czujących się doskonale pod opieką przewodników naszego narodowego biura podróży.

Kocia tragedia w Stambule

Rozumny przepis proroka i tepe okrucieństwo fanatyków

Doniesiono przed kilku dniami w depeszach o masowym traceniu bezpańskich kotów w Konstantynopolu. Zabito ich ok. 20 tysięcy. Jednocześnie przypomniano, że przed kilkunastu laty taką samą plagą, jak dziś koty, były w Stambule psy, które — aby się ich pozbyć — wyrwieżono na bezludne wyspy.

Lakoniczna ta wiadomość godna jest rozwinięcia o tyle, że chodzi tu o niezwykłe zjawisko. Skądże biorą się te masy kotów bezpańskich i bezdomnych w Konstantynopolu, skądże były masy takich psów?

Otóż przedewszystkiem — bynajmniej nie z umiłowania zwierząt. Geneza jest taka: Mahomet zakazał zabijania zwierząt niejadalnych. Zakazał tego mordować bez potrzeby, zabijania bezużytecznego. Pies i kot nie jest zwierzęciem jadalnem.

Mahomet wydał przepis rozumny.

ale oto skutki tego przepisu, stosowanego ściśle a zato bezmyślnie: zarówno psy, jak i koty mnożą się. Mnożą się bardziej niż w innych krajach, bo żyły od niepamiętnych lat w Turcji; poprostu stadami i nikt na to nie zwracał uwagi. Nikt nie zajmował się żywieniem ich, ale i nikt nie tepił. Instynkt życia wskazywał opuszczonym zwierzętom, czasem zdobywany, czasem kradziony. Kto litościwszy rzucił im jakieś ochłapy. Tak było — przez całe wieki.

Przed kilkunastu laty plaga psów w Konstantynopolu stała się wręcz groźna. Można sobie wyobrazić wościekliznę w tych warunkach! Trzeba było coś z tem zrobić. Ale co? Skoro... Mahomet zakazał zabijać? Tak mówili tepe pojmovany przez tureckich husytów, w zasadzie rozumny, ongiś wydany przepis proroka.

ka. Znalezione wyjście najokrutniejsze: wylapano wszystkie psy i — właśnie — wyrwieżono je na bezludne wyspy. Depesza ze Stambułu nie więcej o tem nie przypominała. Ale co się tam stało z temi psami? Poprostu powygrzyzały się wzajemnie z głodu...

Teraz w Stambule robią porządek z kotami. Ale już inaczej. Bo w Stambule robi wogóle porządek, jak i w całej Turcji, mądry i postępowy Atatürk, który tepe przesady bezwzględnie i nie nie wzywa na podobne potworne tradycje. Dziś już — skoro zaszła tego potrzeba — traci się koty, pozabawia się je życia. Nie tworzy się jakiegokolwiek wyspy kociej, jak stworzono okropne wyspy psie — zwane tak popularnie do dziś dnia — wyspy, na których nie tak dawno jeszcze rozegrała się największa psia tragedia... (g.)

Mr. G. — najpopularniejszy monarcha

80-letni młodzieniec na tronie Szwecji

Pięćdziesiąt wystrzałów armatnich obwieściło 14 czerwca 1858 r. mieszkańcom Sztokholmu radość wieści. Urodził się przyszły następca tronu, książę Varmlandu. W jego żyłach płynęła najczystsza krew francuska babki z rodu Beauharnais i prapradziadka Bernadotte'a, marszałka Francji.

EDUKACJA KSIĘCIA

W r. 1872, czternastoletni książę-następca, poraz pierwszy występuje oficjalnie podczas koronacji swego ojca. Jednocześnie rozpoczyna się okres szkolnej edukacji chłopca.

Wbrew zwyczajowi, książę oddany zostaje do szkoły publicznej. To najbardziej demokratyczne posunięcie, którego celem było bezpośrednie nawiązanie łączności z obywatelami kraju — wywarło decydujący wpływ na życie przyszłego monarchy.

Już po dwóch latach ojciec wysłał młodego księcia incognito zagranicę. Mianowany następnie majorem, 18-letni ks. Varmlandu wstępuje na uniwersytet w Upsali. Prowadzi życie typowego studenta, biorąc nawet udział w chórze akademickim.

W r. 1878 książę odbywa poraz pierwszy oficjalną podróż zagranicę. Składa wizyty na wszystkich dworach cesarskich i królewskich, zwiedza wystawę w Paryżu i odbywa pielgrzymkę do Pau, kolebkę dynastji.

MIŁOŚĆ GUSTAWA V

Po powrocie do Szwecji, książę kontynuuje studia uniwersyteckie i równocześnie w wyższej szkole wo-

jennej. Pogrążony w nauce, przyszły król nie zapomina o uczuciu, jakie w nim zbudziła księżniczka Wiktorja Badeńska. Głęboka wzajemna miłość łączy tych dwoje i dla nikogo nie jest tajemnicą ich przyszłe małżeństwo.

Po ślubie mieszkańcy Sztokholmu entuzjastycznie witają młodą parę, a niezwykła prostota królewskiej Wiktorji zjednała jej serca całego narodu.

Była ona wielką, szlachetną i jedyną miłością króla. Gdyby dziś mogła powrócić, odnalazłaby swe prywatne apartamenty w tym samym stanie, w jakim je pozostawiła. Żaden mebel, najmniejsza nawet drobnostka nie została naruszona.

Kilka razy do roku król odwiedza mały zamek w Soliden, wybudowany pod osobistym nadzorem królowej. Tu czuje się najlepiej sam na sam z najdroższem wspomnieniem. Z tą samą, jak przed 59-ciu laty tęsknotą, osiemdziesięcioletni monarcha kontynuuje swą pieśń miłosną w obliczu pamiątek po niezapomnianej towarzyszącej życia.

DOBROCYŃCA

Trudno o trafniejszą charakterystykę Gustawa V od tej, jaką dała pewna Amerykanka. Przedstawiona ona została królowi w Nicei, a sądząc, że padła ofiarą mistyfikacji — rzekła do jednej z towarzyszących jej osób:

— Ten stary pan, obrany w białą flanelę, jest zbyt ciły, zbyt grzeciwy i zanadto prosty.

Kiedy słowa te powtórzone królowi, odpowiedział filozoficznie: — Sam tytuł królewski stanowi-

czo nie wywiera wrażenia na ludziach.

80-letni Gustaw V z radością młodzieńca poświęca się służbie narodowi. Drzwi do królewskiego pałacu są szeroko otwarte dla wszystkich obywateli. To też nierzadko się zdarza, że monarcha wysłuchuje próśb licznych petentów. We wszystkich niemal wypadkach życzenia są uwzględniane.

Setki listów dziennie płyną do kancelarii królewskiej ze wszystkich stron kraju. To jakaś gospoia informuje króla, że dla założenia handlu jakimś trzeba jej 60 kur. Gustaw V posyła jej kury. Jakaś chora w szpitalu pragnie ciastek na deser — lokaj pałacowy przynosi jej cały tort. Marynarz zwraca się z prośbą o udzielenie mu urlopu dla odwiedzenia narzeczonej — rozkaz królewski, wbrew postanowieniu przełożonego, nakazuje udzielić stęsknionemu marynarzowi urlopu.

Takich przykładów dobroduszości monarchy cytować można bez liku.

KRÓL — SPORTOWIEC

Ten 80-letni staruszek, o zadziwiającej młodości usposobienia i wytrwałości fizycznej, jest do dnia dzisiejszego najlepszym strzelcem i tenisistą w królestwie. Jeździ konno, jak młody oficer, który dopiero co opuścił szkołę kawalerską.

Nie bardziej nie denerwuje go, jak aluzja do jego wieku. Posiada młodą duszę i młode ciało. Jeden jedyny raz zdarzyło się Gustawowi V, że dodał sobie lat.

Grał kiedyś w tenisa z pewną młodą już damą. W rozmowie zau-

ważyl, iż w sumie mają razem 130 lat. Zorientowawszy się, iż sprawił partnerce przykrość, dodał natychmiast: Pani ma 30, a ja 100.

Ale nie tylko wyjątkowej konstytucji fizycznej zawdzięcza król swą młodzieńczość. Prowadzi on niezwykłe regularny tryb życia. Choć jest przerażająco szczupły — unika wszystkiego, co wpłynęłoby na utycie. Nie jada wcale zup, rzadko słodczy i rzeczy mączne. Śniadanie składa się z dwóch dań, obiad najwyżej z czterech, zakropionych szklaneczką „bordeaux“. Natomiast rozkoszuje się wonnym papierosem tureckim i jest on jego największą przyjemnością po wypiciu rano filiżanki kawy.

Dbłość o higienę fizyczną idzie u tego niezwykłego starca w parze z dbałością o higienę myśli. Szybko załatwia codzienne sprawy urzędowe, przegląda około 20-tu pism krajowych i zagranicznych, poczem studjuje jakieś nowe dzieło.

Naturalnie, nie zapomina o ulubionych rozrywkach: polowaniu, rybołówstwie, bridżu, w którym jest mistrzem, no i tenisie, który monarcha wprowadził na terenie Szwecji i którego jest dbalym protektorem.

Gustaw V wszedł właśnie w 81-y rok swego życia. Od początku panowania realizował konsekwentnie swój program polityczny — nowoczesnej monarchji demokratycznej. Wstępując na tron, program ten zamknął w lakoniczną i lapidarną formułę: Z narodem dla ojczyzny. Nigdy się tej zasadzie nie sprzeniewierzył. (J. m.)

Służba pracy — doskonała szkoła życiowa

10.000 młodych ludzi przystąpiło do robót

Mundury i czapki wojskowe, dyktando i stopnie podobnie jak w armii. Postawa, krok, karność też wojskowe. Tylko, że zamiast karabinów, zamiast bagniet, całe to szarżelone bractwo, liczące w tym roku 10.000 wolnozwiązkowych ochotników — ilość, którą lada dzień zwiększy kilka tysięcy maturzystów — nosi łopaty i kilofy.

Ale ten sprzęt roboczy — to przecież także broń. Służba pracy — to także walka. To użarzmianie niesfornych rzek i potoków, sypanie wałów nadbrzeżnych, które staną się skuteczną ochroną dla uprawnych pól. To budowa dróg, których potrzebujemy tu i tam — wszędzie. To także doskonała szkoła życiowa dla tych osiemnastolatków, z których wielu nie tknęło jeszcze żadnej pracy zarobkowej, którzy nie umieją, którzy dopiero się czegoś uczą w junackich hufcach pracy, w tym czy innym z 19-tu istniejących dzisiaj, zarządzanych przez władze wojskowe batalionów.

Batalion X-ty rozpoczął służbę w Zakopanem, na stokach Gubałówki. Będzie droga. Tędy, po zielonym zboczu, nad szumiącym potokiem powstanie część wielkiego szlaku, który od Howerli pobiegnie hen, aż ku Wiśle. To będzie niebyłajaka robota. Grunt jest żwirowaty, gliniasty. Nie zawsze weźmie go łopata. Częściej trzeba będzie użyć kilofu.

Batalion X-ty po swym pobycie na Podkarpaciu zostawi trwały ślad — kto wie, — może nawet zdobędzie zaszczytną nagrodę. Jedną już ma. Wśród orkiestry, rżnącej wesołą marszą na „święcie pracy“, które w obozie na Gubałówce zapoczątkowano przystąpienie do tych wielkich robót, blyszemy w słońcu srebrem, łopocze harwnymi kłociami, honorowy buńczuk, zdobyty w roku zeszłym.

Każdy musi pracować, każdy musi przestrzegać czystości i porządku. Ale iluż tych chłopców tu dopiero, w obozie, przyzwyczajają się do codziennego mycia. Iluż z nich tutaj dopiero poznaje pracę i czegoś się nauczy na specjalnych kursach rzemieślniczych i innych. A sypialnie są czyste, widne, wygodne. A jedzenie obfite, smaczne, tuste. Każdy z tych chłopców, pochodzących z rodzin najuboższych, bezrobotnych, tu się rozrasta, nabiera sił, zyskuje na wadze.

I każdy czuje się trochę jak na kolonii, jakby w szkole. Przecież to są tylko takie duże, zabudowane wyrostki. Przyjechali z Polesia czy z Wołynia. Są poraz pierwszy w życiu w tej czarownej okolicy, wśród tych technicznych balsamów, wioń lasów świerkowych i jodłowych, nad którymi piętrzą się ośnieżone szczyty górskie.

Wszystko ich cieszy, wszystko bawi. Wystarczy spojrzeć, jakimi we-

solemi oczami zerkają na złotego kundelka, który w najurozyczystszych momentach wyprawia zabawne harce przed „frontem“. Ten kundelek to, zdaje się, taka żywa maskotka batalionu. W każdym bądź razie towarzyszy nieodstępnie całej uroczystości. Podczas defilady cwałuje z zadartym ogonem, starając się prześcignąć wszystkich, a w czasie wręczania sprzętu, boryka się z ciężkim kamieniem, usiłując przetoczyć go

gdzieindziej i koniecznie, ale to koniecznie, zwrócić na siebie uwagę.

W uroczystościach „święta pracy“ na Gubałówce wzięła licznie udział także ludność góralska. Na rynku przedefilowała wraz z oddziałami junackimi piękna kompania miejscowego przysposobienia wojskowego w pelerynach, w kapeluszach z piórkami. Bardzo to było ładne i malownicze.

J. M. T.

Rada Służby Pracy

Wczoraj odbyło się w sali konferencyjnej Ministerstwa Spraw Wojskowych pierwsze posiedzenie Rady Służby Pracy, powołanej do życia na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 września 1936. Przewodził zebrań wiceminister Spraw Wojskowych gen. bryg. Janusz Głuchowski. Nadto obecnych było 12 pozostałych członków Rady. Obszerne sprawozdanie z działalności junackich hufców pracy za

czas od września 1936 do chwili obecnej złożył płk. Bogusław Kunc. W sprawozdaniu uwydatniło się stopniowe doskonalenie metod wychowawczych, stosowanych przez komendę główną Junackich Hufców Pracy oraz pomyślne wyniki wychowania i dokształcania, jakie osiągnięto. Plan pracy na przyszłość referował szef sztabu komendy głównej J. H. P. mjr. Władysław Czoch.

Bilans Banku Polskiego za pierwszą dekadę czerwca

W pierwszej dekadzie czerwca za pas złota w Banku Polskim powiększył się o 5,1 miljn. złotych do 445,6 miljn. zł.; stan pieniędzy zagranicznych i dewiz zmniejszył się o 6,2 miljn. do 14,1 miljn. zł. Suma wykorzystanych kredytów obniżyła się o 22,5 miljn. do 696,6 miljn. złotych, przyczem portfel wekslowy zmniejszył się o 7,6 miljn. zł. do 639,5 milionów złotych; portfel zdyskontowanych biletów skarbowych spadł o 8,9 miljn. do 31,3 miljn. zł.; stan pożyczek zabezpieczonych zastawami obniżył się o 6,1 miljn. do 25,8 miljn. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu spadł o 0,5 miljn. do 45,2 miljn. złotych.

Pozytywe „inne aktywa“ i „inne pasywa“ uległy spadkowi, pierwsza o 2,8 miljn. do 239,1 miljn. zł., druga zaś o 3,1 miljn. do 155,4 miljn. zł. Natychmiast płatne zobowiązania Banku zmniejszyły się o 5,9 miljn. do 272,1 miljn. złotych.

Obieg biletów bankowych — obniżył się o 17,9 miljn. do 1,105,4 miljn. zł. Pokrycie złotem wynosi 34,88 proc. Stopa dyskontowa 4 i pół proc., stopa od pożyczek zastawowych — 5 i pół proc.

W ręce prywatne

sprzedaje B. G. K. przedsiębiorstwa i nieruchomości

W roku ubiegłym akcja sprzedaży przedsiębiorstw i nieruchomości, przejętych w swoim czasie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, w ręce prywatne przyniosła poważne rezultaty. Transakcje te należy zawdzięczać głównie poprawie ogólnej sytuacji gospodarczej.

W zakresie przedsiębiorstw przemysłowych Bank dokonał sprzedaży 16 obiektów, podczas gdy w całym okresie od 1930 do 1936 roku sprzedano 9 obiektów przemysłowych. Obiekty te obejmowały głównie ce-

gielnie, młyny parowe, garbarnie i tkalnie.

W grupie nieruchomości miejskich, nabytych w drodze przymusowej Bank sprzedał 61 obiektów. Sprzedaż będących w posiadaniu Banku nieruchomości ziemskich została wstrzymana, wskutek życzenia Ministerstwa Skarbu, ażeby nieruchomości te były przekazane do dyspozycji Ministerstwa Rolnictwa.

Do końca roku Bank przekazał Ministerstwu Rolnictwa 17 obiektów ziemskich o obszarze około 40,6 tysięcy hektarów.

O usprawnienie handlu polskiego Konferencja w Stowarzyszeniu Kupców

W lokalu Stowarzyszenia Kupców Polskich w Warszawie odbyła się konferencja przedstawicieli oddziałów prowincjonalnych tej organizacji. W konferencji wzięli udział przedstawiciele 26 ośrodków z terenu 9 województw centralnych i wschodnich.

Przedmiotem obrad były sprawy struktury organizacyjnej, dokształcania kupców na prowincji, organi-

zacji hurtu, kredytów kupieckich

W toku obrad przedstawiciele oddziałów prowincjonalnych Stowarzyszenia złożyli sprawozdania z terenu działalności reprezentowanych przez nich ośrodków. Jak wynika z tych sprawozdań, mimo szeregu trudności, sprawa unarodowienia handlu i usprawnienia polskich kupieckich warsztatów pracy posuwa się naprzód.

Konkurs porządku i czystości sklepów

odbędzie się w pierwszej połowie sierpnia

Prace nad organizacją Konkursu Porządku i Czystości sklepów w woj. warszawskim, prowadzone przez Izbę Przemysłowo-Handlową w Warszawie i powołany przez nią Komitet z udziałem organizacji kupieckich, oraz zainteresowanych instytucji państwowych i społecznych — posuwają się naprzód.

W okresie od 15 czerwca do 1-go sierpnia prowadzona będzie wśród kupiectwa akcja instrukcyjna, ułatwiająca mu przygotowanie się do Konkursu. W tym okresie przyjmowane będą zgłoszenia do Konkursu, który odbędzie się w czasie od 1 do 15 sierpnia. Po przeprowadzeniu oględzin sklepów przez lokalne Sady Konkursowe, nastąpi ocena zgłoszonych sklepów oraz przyzna-

nie wyróżnień i wręczenie dypl-

Obraz rolnictwa polskiego

P. Z. Chojewski zdobył się na trud naprawdę imponujący. Jego „Produkcja rolnicza i przemysł rolniczy w Polsce współczesnej“ jest obszerną i źródłową monografią, zawierającą dokładny obraz obecnego stanu wytwórczości polskiego rolnictwa i przemysłu z rolnictwem związanego. Dzieło to zawiera ogromny cyfrowy materiał, doprowadzony do końca 1934 r., ujęty w licznych szeregach tablic cyfrowych, opatrzonych obszernymi objaśnieniami i komentarzami autora. Treść książki podzielona została na 3 części. Cz. I-sza opisuje warunki naturalne rolnictwa Polski, t. j. klimat i glebę oraz jej ludność i obszar. Cz. II zawiera szereg rozdziałów, poświęconych produkcji rolniczej (uprawa, plony roślin uprawnych, hodowla i doświadczenia, melioracje, nawożenie, ogrodnictwo, leśnictwo) i zwierzęcej (kozy, drób i jaja, zwierzęta futerkowe, rybactwo, nadzór weterynaryjny). Cz. III-sza poświęcona jest przemysłowi rolniczemu przetwórczemu (cukrownictwo, gorzelnictwo, krochmalnictwo, młynarstwo, mleczarstwo, przemysł mięsny) oraz pracującym dla rolnictwa (nawozy

sztuczne, maszyny i narzędzia rolnicze). Pracę zamyka skróty w języku francuskim, niemieckim i angielskim, oraz wykaz tabel statystycznych i źródeł, z których podstawie została opracowana. Dzieło gromadzi interesujący materiał informacyjny, nie omijając żadnej z najważniejszych gałęzi wytwórczości rolniczej. Stanowi ona bardzo poważny przyczynek do literatury rolniczo-ekonomicznej i ekonomicznej, czyniąc jej niezbędnym w każdej poważniejszej bibliotece rolniczej i ogólnej. Praca ta odzwierciedla niewątpliwie poważne usługi inżynierowi samorządowemu, społecznemu, a także przemysłowemu i handlowemu. Książkę tę wydało Tow. Oświaty Rolniczej w Warszawie przy współudziale Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie i Państwowego Banku Rolniczego. Cena w stosunku do znacznej objętości i dużego formatu książki, oraz pokazującej liczbę (240) tabel cyfrowych — umiarkowana.

Wyd. Tow. Oświaty Rolniczej w Warszawie przy współudziale Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie i Państwowego Banku Rolniczego. Str. 500.

DRUSKIENIKI nad Niemnem 101-szy sezon

Solanka do picia. Kąpiele solankowe, borowinowe, kwasowenlowe, tlenowe, piankowe. Elektro i wodolecznictwo. Inhalatorium. Irygacje i płukanie. Jelit. Zakład Leczniczego Stosowania Słońca, Powietrza i Ruchu. Kąpiele kaskadowe. Pięknie położona stacja klimatyczna. Sezon trwa od 15 maja do 1 października. Informacje: Dyrekcja Zakładu i Komisja Zdrojowa w Druskienikach, Związek Uzdrowisk Polskich w Warszawie lub wszystkie placówki „Orbisu“ w kraju i zagranicą.

Giełda pniężna

WALUTY I DEWIZY

Na wczorajszym zebraniu giełdy walutowo-dewizowej w Warszawie tendencja dla dewiz była mocniejsza, przy obrotach małych. Notowano: Amsterdam 294,40, Bruksela 90,20, Kopenhaga 117,80, Londyn 26,38, Nowy Jork 5,30,63, Nowy Jork - kabel 5,30,88, Oslo 132,55, Paryż 14,79, Praga 18,47, Sztokholm 136,05, Zurich 121,40. Bank Polski płać za dolary amerykańskie 5,27, kanadyjskie 5,21, floreny holenderskie 293,40, franki francuskie 14,59, szwajcarskie 121,20, belgijskie 89,95, funty angielskie 26,29, palestyńskie 25,95, guldeny gdańskie 99,75, korony czeskie 10, duńskie 117,25, norweskie 131,90, szwedzkie 135,40, liiry włoskie 22, marki fińskie 11,25, niemieckie 82, srebrne 101.

AKCJE

Na rynku akcyjnym tendencja była słabsza, przy obrotach ograniczonych.

Giełda zbożowa

Na wczorajszym zebraniu giełdy zbożowo-towarowej w Warszawie ogólny obrót wyniósł 946 t., w tem żyta 137 t. Notowano za 100 klg. parytet wagon Warszawa w handlu hurtowym, w ładunkach wagonowych: pszenica jednolita 27 — 27,50, zbierana 26,50 — 27, czerwona szklista 27 — 27,50, żyto I st. 20,50 — 20,75, jęczmień I st. 19,25 — 19,50, II st. 18,75 — 19, III st. 18,50 — 18,75, owies I st. 22 — 22,25, II st. 19,25 — 21, gryka 17 — 17,50, wyka 21,75 — 22,75, peluska 25 — 26, zab południowo-afrykański 27,50 — 28,50, zab amerykański 25 — 36, mąka pszenna wyciągowa 42,50 — 43, gat. I 39,50 — 42, gat. II-A 37,50 — 39,50, gat. II 30,50 — 32, gat. II-A 26,50 — 29,50, gat. III 23,50 — 26,50, mąka paszenna 16 — 17, mąka żytnia gat. I 31,50 — 32,25, gat. I do 65 proc. 29 — 29,50, gat. II 29 — 30, razowa 23,75 — 24,50, ziemniaczana „superior“ 30 — 31, otreby pszenne grube 14 — 14,50, średnie 12,75 — 13,25, mialkie 12,75 — 13,25, żytnie 13 — 13,50, jęczmienne 12 — 12,50, groch polny

24,50 — 27,50, groch zielony 24 — 27,50, 26,50, Lipopy 73,75, Starachowice 34,75, Zyrardów 47,50, Lombard 105. PAPIERY PROCENTOWE Dla papierów procentowych tendencja była lekko wyższość, przy obrotach małych. Notowano: 3 proc. inwestycyjna I em. 79,50, II em. 80,75, inwest. II em. 90,25, 4 proc. dolarowa 42,13, 4 i pół proc. poź. wewnętrzna 64,88, 4 proc. konsolidacyjna 67, 5 proc. konsolidacyjna 70,25, 4 i pół proc. listy ziemskie 63,50 — 63,75, 5 proc. Warszawa z roku 1933 72,50 — 72,63. POZAGIEŁDOWE KURSY WIECZORNE Dolarówka 42,12. Inwestycyjna I em. 79,5. Inwestycyjna II em. 80,75. Konsolidacyjna 67. Wewnętrzna 64,88. Konwersyjna 70,25.

Targi Techniczne we Lwowie

Jak już prasa doniosła, Naczelna Organizacja Inżynierów w Polsce objęła patronat nad Targami Technicznymi, które będą stałe organizowane w ramach dorocznego Targów Wschodnich we Lwowie.

Wiadomość tę zainteresowane koła przemysłowe i handlowe przyjęły z dużym zadowoleniem, dawał się bowiem odczuwać u nas dotkliwy brak tego rodzaju imprezy targowej, na której corocznie mogłby się spotkać producent artykułów technicznych z kupcem i na której kupiec zorientowałby się mógł w najkorzystniejszych źródłach zakupu. Warto nadmienić, że właśnie na tych założeniach oparty jest dzisiejszy imponujący rozwój Targów w Lipsku, których najpoważniejszy dział tworzą właśnie Targi Techniczne. To też nie ulega wątpliwości, że Targi Techniczne we Lwowie, o ile będą odpowiednio wykorzystywa-

ne przez przemysłowców i kupców, z czasem urosną do potężnej imprezy, która swoim zasięgiem będzie promieniowała nie tylko na całą Polskę, ale i na szereg państw ościennych.

Jest więc rzeczą pewną, że wszyscy zainteresowani zechcą przyłożyć rękę do zorganizowania w Polsce instytucji o tak potężnym zasięgu międzynarodowym. Należy zaś zwrócić uwagę, że ożywa świat techniczny zwracają się ostatnio coraz więcej w stronę Lwowa, miasta coraz ściślej łączącego się z Centralnym Okręgiem Przemysłowym. Ponadto właśnie we Lwowie przed kilku dniami została rozpoczęta budowa wielkiej Mechanicznej Stacji Doświadczalnej, Stacji Doświadczalnej dla Lotnictwa, Laboratorium silników lotniczych przy najstarszej polskiej Wyższej Szkole Politechnicznej.

Pocztowa komunikacja lotnicza z zagranicą

Izba Przemysłowo-Handlowa w Warszawie wystąpiła do Min. Poczt i Telegrafów w sprawie usterek, zaobserwowanych w pocztowej komunikacji lotniczej pomiędzy Polską i Malajami.

Izba podkreśliła konieczność wydania zarządzeń w celu uniknięcia wadliwego taryfowania lub błędnej kierowania przesyłek lotniczych, co w konsekwencji przyczynia się do opóźnienia ich doręczenia, powodując niejednokrotnie poważne straty.

Izba zwróciła również uwagę Ministerstwa na podobne opóźnienia, które nawet przy właściwym frankowaniu, zachodziły także na trasie Polska — Ameryka Południowa.

POGODA NA DZIS

Po chłodnej, pogodnej i cichej nocy w ciągu dnia pogoda słoneczna i ciepła (temperatura do 25 st.) z przejściowym wzrostem zachmurzenia typu kłębowego w godzinach południowych. Słabe wiatry północno-zachodnie, górą około 25 km-godz. Widzialność bardzo dobra. Lekka skłonność do burz, zwłaszcza w dzielnicach zachodnich.

W teatrach

Teatr Wielki: Występ tancerza hinduskiego Ram Gopala.
Teatr Narodowy: „Gęsi i gąski”. Początek 8-ej wiecz.

Teatr Polski: „Cyganeria paryska”.
Teatr Letni: „Nie trzeba mnie było przejeżdżać”.

Teatr Mały: „Nowa Dalila”.
Teatr Nowy: „Serce”.

Teatr Ateneum: Nieczynny.
Teatr Malickiej: „W perfumerii”.

Teatr Kameralny: „By rozum był przy młodości”.

Rosyjskie Studio Dramatyczne: „Walczyli”. Początek 8-ej wiecz.

Przedstawienia od środy do niedzieli w teatrze.

Teatr Wielka Rewja: Występy dzieł Jemenickich.

Cyrułik Warszawski: „Romans z uśmiechem”.

Mała - Cwi - Pro Quo (Cukiernia Mazowiecka, Mazowiecka 12): „Od czego mamy rząd”.

Dolna Szwajcarska: Ogród czynny co najmniej o 11-ej rano do 23.30. Dziś i ciennie o godz. 21-ej występy zespołu wokalnego Te cztery. Codziennie od godziny 15-ej orkiestra Lewandowskiego.

INFORMACJE O FILMACH DOZWOL DLA MŁODZIEŻY: Tel. 7-11-25.

W kinach

Atlantic (Chmielna 35): „Wiosna nad Nową”.

Balkin (Chmielna 35): „Pod fałszywym oskarżeniem”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Cinepolis (Marszałk. 125): „Wzrost”.

Czy wierzyć horoskopom?

Gdy najkomiczniejszy człowiek pozwala gwiazdom kierować swym życiem... oto treść filmu „najszczęśliwszego śmiechu” p. t. „Astrolog”, wyświetlanego w kinie „Roma”, Nowogrodzka 49. W roli głównej Joe Brown, wystarczy spojrzeć na jego minę.

661

Bodo i Andrzejewska w „Cyrułiku”

Zespół „Cyrułika” wyjechał już na objazdy prowincjonalne — w jego lokalu gości obecnie impreza letnia, organizowana przez Eugenjusza Bodo i Jadwigę Andrzejewską.

Impreza ma charakter istotnie... letni. Komedja satyryczna E. Lichtenberga rozpoczyna się wprawdzie w Urzędzie Skarbowym i przez akt pierwszy rozpryska się w powodzi dowcipów na temat urzędników, podatków itd. — przyjmowanych oczywiście oklaskami i śmiechem — potem jednak przenosi się już na teren „czystego” romansu i gubi się w potopach intrygi miłosnej — intrygi dość niewybrednej, prymitywnej, okraszanej również dość niewybrednymi i błędnymi dowcipami. Parę niebrydkiich piosenek — stanowczo za mało jak na taką komedię — dodaje wdzięku temu całemu romanse.

Cieciar wykonania spoczywa oczywiście przede wszystkim na barkach Eugenjusza Bodo. Aktor ten ma zgoła swoisty styl i swoistą kulturę i szkoda, że nie został użyty szerzej i lepiej i że jego możliwości, które może sam niezupełnie się domyśla, nie zostały wykorzystane lepiej. Materiał to był i jest pierwszorzędny, a marnuje się częściowo w okropnych filmach i w takich właśnie przygod

LECZNICA D-RA MED.
Marcelego Dobrzyńskiego
NOWY ŚWIAT 62. Od 8-ej r. do 8-ej w. Weneryczne. Pielowne. Skórne, Rentgen

Dziś mecz bokserski Polska — Francja
Spotkanie zapowiada się emocjonujące

Dziś, w środę odbędzie się na stadionie Wojska Polskiego o godz. 21-ej międzynarodowy mecz bokserski Polska — Francja. Będzie to pierwsze oficjalne spotkanie pomiędzy reprezentacjami obu państw. Francja jest przeciwnikiem bardzo groźnym w boksie, sportie niezwykle popularnym w tym kraju. Zaznaczyć jednak należy, że popularność ta odnosi się jedynie do boksu zawodowego. Pięściarstwem amatorem we Francji interesują się tylko jako stałym źródłem, zapewniającym dopływ świeżych sił boksowi profesjonalnemu. Nie więc dziwnego, że z reprezentacji państwa stale ubywa co najlepsze jednostki, które nie zagrażając długiego miejsca wśród amatorów, zasilają szeregi zawodowców. Właśnie dlatego można uważać Francję za silnego przeciwnika. Zawodnicy, traktujący swoje amatorkstwo tylko jako stan przejściowy i już w tym okresie przygotowujący się do ciężkich wielorundowych walk, muszą być bokserami bardzo groźnymi o zaawansowanej technice i dużej odporności na cios. Pamiętać trzeba, że na ostatniej olimpiadzie berlińskiej trzy bokserzy francuscy: Michel Despeaux i Tritz święcili wielkie triumfy. I w dzisiejszej reprezentacji, naogół zupełnie nieznanej poza jednym Walterem, mogą się znaleźć pięściarze tej miary, co tamci. To też zadanie Polaków może okazać się nie tak łatwe, jak to na pozór wygląda.

Prezysie naszego boksu, zdobyty tytuł domagają się od naszych pięściarzy zwycięstwa. Wierzymy, że nazwiska Rotholca, Czortka, Kowalskiego, Koczynskiego i Piłata, stanowiące trzon naszej reprezentacji, zwycięstwo to są w stanie zapewnić. Również i pozostali: Jasiński, Doroba i Pisarski, względnie Ożarek, nie pozostają bez szans. Prawdziwym ewenementem meczu będzie start opromienionego sławą sukcesów amerykańskich, Koczynskiego, oraz dawno już nie oglądanego w reprezentacji Rotholca. Mecz powinien dostarczyć nielada emocji.

W wadze muszej zadebiutuje Słazak Jasiński, tegoroczny mistrz Polski w tej kategorii. Przeciwnikiem jego będzie Perrier. Francuz odznacza się dużą rutyną i dobrą techniką. Celuje w walce w zwarciu. Aczkolwiek waga ta jest najslabszym punktem naszej obecnej ósemki, Jasiński nie stoi na straconej pozycji.

W kategorii Rotholca, mimo iż walczy w kategorii wyższej, niż normalnie, jest faworytem spotkania z Francuzem Bernardem, typowym zabijaką o celnym ciosie i obu rak. Wobec podobnych cech obu zawodników walka zapowiada się niezwykle emocjonującą.

W piórkowej Czortek spotka się z najlepszym pięściarzem drużyny francuskiej, Walterem. Francuz jest doskonałym technikiem i ma za sobą szereg poważnych sukcesów, ale tych samych walorów nie odnotowuje przecież nikt Czortkowi, który

nych imprezach letnich. Andrzejewska nie ma żadnego pola do popisu — a śpiewać nie umie. Orwid jest szczerze zabawny, zwłaszcza podchmielony, szkoda tylko, że widzieliśmy to już wszystko tyle razy. Inni wykonawcy, Minowicz, Neubelt, Kitajewiczówna, Woliński i inni — poprawni.

Torpeda

Ogromnem ułatwieniem dla turystów będzie w sezonie letnim wprowadzenie kursu „torpedy” między Warszawą, Augustowem i Suwalkami w dni przedświąteczne i z powrotem w niedzielę i święta.

Pociąg motorowy będzie wyruszał z Warszawy o godz. 19.13; do Augustowa — portu przybędzie o godz. 23.27, zaś do Suwałk o 23.55.

Pociąg motorowy Warszawa — Augustów — Suwalki kursować będzie od 25 czerwca do 3 września.

Urodziła dziecko na sali sądowej

Wczoraj w warszawskim Sądzie Okręgowym sądzona była sprawa Jana Balcerzaka, reżownika, oskarżonego przez swego wspólnika Edwarta Otersdorfa o kradzież mięsa. Kradzież ta była dokonana przed 12 laty, lecz dopiero teraz Balcerzak dostał się w ręce sprawiedliwości. Sąd skazał go na 1½ roku więzienia. W chwili, gdy przewodniczący odczytał sentencję wyroku, na sali rozległ się przeraźliwy krzyk. Jak się okazało, krzyczała obecna pod

czas rozprawy żona skazanego. Powstało zamieszanie. Sędzia polecił wyprowadzić p. Balcerzakową z sali, co było jednak niewykonalne, gdyż jak się okazało, kobietę chwycił bóle porodowe. Wezwano natychmiast Pogotowie ratunkowe, które zabrało matkę i urodzonego w tak niezwykłych okolicznościach chłopca do kliniki.

Zapisujcie się do LOPP

swem zwycięstwem będzie chciał udowodnić krzywdę, jaką go spotkała przy pominięciu do reprezentacji Europy.

W lekkiej Kowalski walczyć będzie z Bourgeois. Francuz jest pięściarzem zawziętym, dużo bijącym, ale i dużo inkasującym. Typ boksera wyjątkowo dogodny dla spokojnego i czujnego Polaka, którego przytemne kontry mogą odegrać rolę decydującą.

W półśredniej zwycięstwo Koczynskiego nad Grandjean zdaje się nie podlegać wątpliwości. Francuz jest wielką nadzieją boksu swego kraju. Dobry puncher i odporny na ciosy będzie stawiał napewno zacięty opór naszemu asowi.

W średniej Pisarski, względnie Ożarek walczyć będzie z Rioult. Gość jest typem klasycznego boksera. Walczy na dystans i ma silny cios z obu rąk.

W półciężkiej Doroba spotka się z Parillon. Jest on bardzo dobry w ostatnim starciu i bardzo wytrzymały, czego nie można powiedzieć o Polaku, jednak bardzo ambitnym.

Wreszcie w wadze ciężkiej nasz wielki góral, Piłat, walczyć będzie z Pichot, zawodnikiem o dobrej technice, wytrzymałym, ale bez ciosu. Natomiast siły ciosu nie można odmówić Piłatowi. Gdy trafi, przeciwnik może być gotów. Charakterystyczne, iż obaj przeciwnicy są policjantami.

B. K.

ZJEDNOCZONE FABRYKI
PORTLAND - CEMENTU „FIRLEY”,
SPÓŁKA AKCYJNA

Bilans zamknięcia w dniu 31 grudnia 1937 roku.

STAN CZYNNY: Majątek stały: Grunty zł. 1.627.503,36; Budynki złotych 12.865.006,16; Maszyny i urządzenia techniczne zł. 24.896.665,85; Inwentarz zakładowy i biurowy zł. 412.841,73; Majątek płynny: gotówka w kasach i bankach zł. 5.888,05; Papiery procentowe zł. 9.849,24; Akcje i udziały w innych przedsiębiorstwach zł. 2.752.847,55; Weksle w portfelu zł. 56.039,68; Materjały zł. 683.540,64; Półfabrykaty zł. 214.631,05; Wyroby gotowe złotych 351.329,90; Dłużnicy zł. 4.618.261,55; Wydatki okresu przyszłego zł. 41.693,92; Straty i zyski: Pozostałość strat z lat ubiegłych zł. 7.459.607,71. Ogółem zł. 56.005.706,39; Gwarancje zł. 168.009,—; Obligo wekslowe zł. 766.292,80; Depozyty zł. 7.915.126,64.

STAN BIERNY: Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł. 13.000.000,—; Fundusz zapasowy zł. 75.219,74; Fundusz amortyzacyjny: saldo z roku ubiegłego zł. 4.179.371,87; Odpisano w roku sprawozdawczym zł. 1.366,39; dopięano na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia zł. 307.163,92, razem złotych 4.485.169,40; Zobowiązania: kredyty hipoteczne 15-letni zł. 22.481.972,37; Wierzytelności: a) kredyty długoterminowe zł. 11.439.608,52; b) kredyty bieżące zł. 4.521.392,16; Rachunki przecho- dzące zł. 2.344,20; Ogółem złotych 56.005.706,39; Gwarancje zł. 168.009,—; Obligo wekslowe zł. 766.292,80; Depozyty zł. 7.915.126,64.

Rachunek Strat i Zysków
WINIEN: Koszty fabryczne: a) produkcji zł. 6.317.225,26; b) postoju zł. 119.637,65; Procenty i prowizje złotych 746.674,76; Procenty za lata ubiegłe i z wyroków sąd. zł. 319.630,21; Wydatki ogólne Biura Zarządu zł. 548.415,27; Podatki zł. 410.760,57; Koszty sprzedaży zł. 235.268,63; Straty na dłużnikach i w akcjach zł. 39.411,33; Straty na magazynach i inwentarzach zł. 15.404,15; Różne straty zł. 28.154,37; Odpis na amortyzację na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia zł. 307.163,92; Razem zł. 9.037.746,12.

MA: Sprzedaż fabrykatów złotych 8.423.135,23; Różnice kursu złotych 492.493,32; Zapasy towarów gotowych i półfabrykatów: stan w dniu 31.XII.37 r. zł. 575.960,95; stan w dniu 31.XII.36 r. zł. 425.267,18 — różnica zł. 150.693,77; Wpływy z czynszów zł. 18.508,97; Amortyzacje zroflowe zł. 1.366,39; różne wpływy zł. 1.548,44; Razem złotych 9.087.746,12.

Pot znikł!!!
Puder SUDORYN
LAPKOWSKI
radikalnie
POT! WON!

Radjo

ŚRODA, 15 czerwca.

6.15 „Kiedy ranne wstają zorze”. 6.20 Muzyka z płyt. 6.45 Gimnastyka. 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Koncert poranny. 8.00 Audycja dla szkół. 11.00 Audycja dla poborowych. 11.15 Audycja dla szkół. 11.40 Płyty. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Audycja południowa. 15.15 Audycja dla dzieci. 15.45 Wład. gospodarcze. 16.00 Koncert Ork. P.P.W. pod dyr. kpt. Ludwika Knysiaka. 16.45 „Lotnictwo sanitarne” — wygl. ppłk. Dr. Ant. Frumel. 17.00 Muzyka taneczna. 18.00 Rezerwat wykopów Wisły — wygl. dr. Rudolf Wilczka (z Katowic). 18.00 „Roz poczynamy naukę pływania” aud. sportowa. 18.22 Recital fortepianowy Margerity Trombini — Kazuro. 18.47 Rec. prozy. 19.02 Pieśni polskich kompozytorów w wykonaniu Ady Witowskiej-Kamińskiej. 19.20 Pogadanka aktualna. 19.30 Płyty. 19.50 Audycja dla wsi. 20.00 Festiwal muzyczny na dziedzińcu Zamku Wawelskiego w Krakowie. W przezwie Dziennik wieczorny i Pog. aktualna. 22.05 Transm. fragm. między państw. meczu bokserskiego Polska — Francja. 22.50 Płyty. 23.00 Ostatnie wiad. dziennika wiecz. Kom. meteor.

ŚRODA, 15 czerwca

16.45 „Lotnictwo sanitarne” — odczyt, wygl. ppłk. lekarz Z. Łaski. 17.00 Muzyka taneczna. 18.00 „Rezerwat wykopów Wisły” — pogadanka. 18.10 Recital fortepianowy Margerity Trombini — Kazuro. 20.00 Festiwal muzyczny na dziedzińcu Zamku Wawelskiego. 22.05 Transmisja fragmentów między państw. meczu bokserskiego Polska — Francja.

WARSZAWA II (Mokotów).

13.00 Płyty. 14.00 Parę informacji. 14.05 Program na jutro. 14.10 Koncert rozrywkowy. 15.00 Wład. sportowe. 15.05 Zespół salony Pawła Ryasa. 17.00 Pog. aktualna. 17.10 Płyty. 18.10 Muzyka lekka i taneczna. 22.00 „W pałacu Króla Jana” — wygl. Jan Korab. 22.15 Recital śpiewaczy Witolda Myszkowskiego. 22.40 Koncert beethovenowski.

PROGRAM AUDYCJI

STACJI KROTKOFALOWYCH
24.00 Dziennik w jęz. polskim i ang. 0.10 Co słysać w sporcie polskim — pog. w jęz. angielskim. 0.15 Piosenki i cytra. 0.50 „Poznajmy Polskę — Puszcza Kampinoska. 1.00 „Najbliższe sercu melodie”. 2.00 Nasze orkiestry grają. 2.52 Program na jutro.

CZWARTEK, 16 czerwca

7.15 Pieśń „Bożogrodzica”. 2.20 Muzyka (płyty). 8.00 Dziennik poranny. 8.15 Koncert Ork. Straży Wioziennej. 9.00 Transmisja z uroczystości Bożego Ciała w Spale. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Muzyka (płyty). 13.00 Audycja dla dzieci: „Coco poco” opowiadanie. 13.20 Muzyka obiadowa. 15.00 Audycja dla wsi. 16.15 Muzyka taneczna. 17.15 Wykorzystajmy lato dla zdrowia — wygl. dr. Zofia Kozłowska - Wojciechowska. 17.30 Transmisja z powstania relikwii św. An drzeja Boboli w Poznaniu — reportaż dźwiękowy. 17.50 „Wybieramy sygnał stacji radiowej” — audycja konkursowa. 18.00 Koncert solistów. 18.40 Audycja z okazji 80-iej rocznicy urodzin Gustawa V, króla Szwecji. 19.10 Oryginalny Teatr Wyobraźni. 19.55 Koncert rozrywkowy z Wilna. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Koncert. 21.40 Wład. sportowe. 22.00 Polska muzyka kameralna. 23.00 Ostatnie wiad. dziennika wieczornego, komunikat meteor. oraz pogadanka aktualna w jęz. niemieckim.

CZWARTEK, 16 czerwca

9.00 Transmisja z uroczystości Bożego Ciała w Spale. 18.00 Koncert solistów: Olga Martusiewicz — fortepian i Józef Salsacz — skrzypce. 19.00 „Karabela dziadunia” — sztukowisko. 19.45 „Wiosna i miłość” — koncert rozrywkowy. 22.00 Polska muzyka kameralna.

WARSZAWA II (Mokotów)

22.00 Muzyka z płyt. 22.30 Muzyka taneczna z dancingu „Cafe-Club”. 23.30 Muzyka lekka.

PROGRAM AUDYCJI

STACJI KROTKOFALOWYCH
24.00 Dziennik w języku polskim i angielskim. 0.10 Pogadanka aktualna. 0.15 Koncert. 0.50 Narodziny Państwa Polskiego — pog. w jęz. angielskim. w b-pracowaniu prof. Henryka Mościckiego. 1.00 Festiwal muzyczny na dziedzińcu Zamku Wawelskiego w Krakowie. 1.50 Co przyniosła noc z oceanu? 2.00 Polska muzyka ludowa instrumentalna. 2.52 Program na jutro.

Uroczystości morskie w Piotrkowie Trybunalskim

Piotrków Trybunalski przygotowuje się niezwykle starannie do uroczystości morskich. Odbędą się one — tak jak zresztą w całym kraju — w dniach od 23 do 30 czerwca 1938 roku, pod hasłem naczelnym: Dobroć Polskę na morzu! Celem przeprowadzenia „Dni Morza” zawiązał się Obywatelski Komitet, który ze swej strony powołał do życia Komitet Wykonawczy. Komitet Wykonawczy odbył w ubiegłą środę posiedzenie, na którym opracował program szczegółowo i wyznaczył poszczególnym członkom pracę. Jak się zaraz przekonamy, program jest bardzo obszerny, członkowie Komitetu Wykonawczego będą mieli bardzo trudne, ale i cenne zadanie do spełnienia, lecz podkreślić należy, że tylko przy wydatnej pomocy całego piotrkowskiego społeczeństwa „Dni Morza” wypadną tak, jak wypaść powinny.

Nie zapominajmy, że już od dłuższego czasu zrozumieliśmy, że przyszłość Polski opierać się będzie na władaniu i wykorzystaniu Morza Polskiego, a poprzez wąski skrawek brzegu morskiego popłyniemy w dalekie krainy, sprzedamy nasze towary, a obcych kupimy to czego nam brak, zbudujemy silną flotę wojenną i handlową wreszcie zdobędziemy kolonie zamorskie. Właśnie te plany realizuje Liga Morska i Kolonialna. „Dni Morza” — dotychczas święto morza — mamy już od kilku lat, lecz w tym roku program „Dni Morza”. W dniu 22 bm. zaraz po południu rozpoczęło się dekorowanie okien oraz Latarni Morskiej, plakowanie reklam i ogłoszeń Dni Morza, podniesienie bandery na Latarni Morskiej, wreszcie wieczorem capstrzyk.

Capstrzyk w tym roku będzie podzielony na dwie części i każdy z nich przejdzie innymi ulicami miasta z orkiestrą na czele. Czyni się to w celu dania możliwości zobaczenia capstrzyku mieszkańcom tych ulic, po których dotychczas jeszcze nie przechodził. W roku bieżącym L. M. K. kładzie specjalny nacisk na dekorowanie wystaw.

Piotrkowscy kupcy mają mo-

Wyjeżdżając
na urlop
i na letnisko

nie zapomnij zaabonować

„Dziennik Narodowy”
który kosztuje z przesyłką pocztową tylko 3 zł miesięcznie.

żność wykazania smaku i poczucia artystycznego przy dekorowaniu wystaw. Jak widzimy, L.M.K. wprowadza w naszym mieście nowości, która napewno przyjmie się w przyszłości również. W innych miastach od czasu do czasu bywa ją urządzane konkursy wystaw sklepowych. Dla kupców ma to olbrzymie znaczenie, pomijając kwestię samej nagrody czy dyplomu, bo ma to znaczenie tylko moralne, kupiec przyzwyczajając publiczność do starannego oglądania wystaw sklepowych, a tym samym do zwracania na nie uwagi i w przyszłości i ściągania klienteli. Lista firm wyróżnionych będzie ogłoszona w prasie. W czasie „Dni Morza”, czyli od 23 do 30 bm. — propaganda prasowa, wyświetlanie hasła na obiektywach w kinach, wyświetlanie filmów morskich całkowitych, lub też częściowych w rodzaju dodatków aktualnych P.A.T.-a urządzanie zebrań w związkach

i stowarzyszeniach, przy czym wygłoszone zostaną odczyty i referaty okolicznościowe i uchwalone rezolucje, codziennie od 19 do 21 koncerty orkiestry wojskowej lub kolejowej przed latarnią morską.

W dniu 25 bm. flagowanie domów, zaś 26 bm. od 8 do 13 zbiórka uliczna na F.O.M. następnie odbędzie się nabożeństwo w kościołach wszystkich wyznań, przy czym u Fary w obecności przedstawicieli i delegatów urzędów i społeczeństwa, O godz. 11 zbiórka przed Jantarą morską, koncert orkiestry, przemówienie okolicznościowe, powzięcie rezolucji.

O godz. 11.30 defilada wojska i P. W. O godzinie 19 w sali im. Kilińskiego — akademii Wreszcie w dniu 29 bm. odbędzie się uroczystości morskie w Sulejowie.

Po materiał dekoracyjny należy zwracać się do biura L. M. K. Słowackiego 23 w godzinach od 17 do 19.

Concordia mistrzem piłkarskim

Podokręgu Tomaszowskiego

Concordia — Ruch 13:0 (7:0)

Ostatni mecz o mistrz. piłkarskie kl. B podokręgu Tomaszowskiego zgrupował na boisku Concordii przeszło 300 widzów, którzy byli świadkami emocjonującego meczu, stojącego na wysokim poziomie. Dobrze przygotowana do meczu drużyna Concordii walczyła z cięcią i okazała się jednak zespołem znacznie lepiej zaawansowanym technicznie i więcej zgranym, to też odniósł zwycięstwo. W Ruchu najsłabszym zawodnikiem był bramkarz. Słabo grała cała linia pomocy, a na wysokości zadania stanęli jedynie obrońcy oraz Wittek w ataku. W Concordii najlepszą częścią drużyny była środkowa trójka ataku z Witkiem na czele. Poza tym wyróżnić należy Jezierskiego i powracającego do formy Mistrzaka. Sędziował p. Szperling z Łodzi bardzo do brzo.

Strzelec (Piotrków) — Strzelec (Belchatów) 1:0 (0:0)

Towarzyskie zawody zako-

czyły się po równorzędnej grze zwycięstwem drużyny piotrkowskiej. Sędziował dobrze p. Gutmann.

W czwartek dnia 16 qm. odbędzie się na boisku Concordii (Budki) zawody towarzyskie pomiędzy drużynami T. C. Sokół (Łódź) i Concordia (Piotrków).

Rewelacyjny wieczór siostr Halama w Piotrkowie

Po powrocie z Ameryki gdzie osiągnęła niebywałe sukcesy Loda Halama wyrusza w objazd po Polsce wraz ze swymi również świetnymi siostrami Alicją i Eną Halamą. Nie wszyscy wiedzą o istnieniu tej ostatniej gdyż jest ona czwartą z rzędu i dotychczas nigdzie nie widzianą — teraz dopiero po skończeniu studiów w Belgii da się obecnie poznać publiczności — fakt, że wszystkie które noszą te nazwisko posiadają talent w „nogach”. Trzy siostry wystąpią w tańcach odpowiadających ich charakterowi tanecznemu. Loda najlepsza w swoich co jak słusznie zauważa Chicagoński dziennik — jest jak dy namit, fajerwek i inne tym podobne materiały wybuchowe. Alicja uciebienie wiosennego romantyzmu, zaprodukuje tańce nastrojowe, Ena w tańcach charakterystycznych i stylowo amerykańskich, które jej siostra Loda przywozila z Ameryki.

W naszym mieście popularne Halamki wystąpią w dniu 16 czerwca w sali im. Kilińskiego o godz. 8.30 wieczór. Mamy nadzieję, że nasza Publiczność przyjmie Lodę Halamę nie mniej entuzjastycznie od publiczności amerykańskiej, która naszą przemiłą rodaczkę oczarowała swym artystem.

BALSAMICZNA
SÓL
DO
NÓG
GASECKIEGO
(Z KOGUTKIEM)
„AGEPIN”
usuwa ból, pieczenie,
nabrzmienie nóg, zmęczenie
odciski, które po tej kąpieli
dają się usunąć nawet
paznokciem. Przecież
użyto na opanowaniu.

Ofiara na F.O.N.

Zarząd Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości w dniu 11 bm. wpłacił na F.O.N. przez P. K. O.

Zł 1.300

(zł jeden tysiąc trzysta) zebrał od właścicieli nieruchomości w dniu 11 bm. w Piotrkowie łącznie z sumą ofiarowaną przez Stowarzyszenie Wł. Nier.

Po porozumieniu się z miejscowymi czynnikami wojskowymi Zarząd uznał za najwłaściwsze wpłacić zebraną sumę do centrali F.O.N.

Aparaty Roentgena na komisji poborowej

Ponieważ dość często zachodziły wypadki, że komisje poborowe uznawały ludzi chorych za zdolnych do służby wojskowej — a później dopiero szczegółowe komisje wojskowe zwalniały ich, jako chorych — staraniem władz powiatowych na komisję poborową w Piotrkowie wprowadzono po raz pierwszy aparat roentgenowski celem dokładnego badania poborowych i ułatwienia tym pracy komisjom wojskowym.

Plaga pożarów w pow. piotrkowskim

We wsi Kuźnica Lubiecka, gm. Kluki, w pow. piotrkowskim z przyczyn narazie nieustalonych wybuchł pożar w zagrodzie Michała Grali, nisząc stodołę, oborę i dwie szopy oraz żywy i martwy inwentarz a m. in. 3 krowy i 2 tuczniki. Ogień wskutek łatwopalnego materiału, jakim jest wysuszone w słońcu słomiane poszycie dachów — szybko przerzucił się na sąsiednie budynki, stanowiące własność Stanisława Mariniaka, trawiąc doszczętnie dom mieszkalny, oborę i szopę wraz z całym inwentarzem, oraz na zagrodę Ludwika Czermowonia, na szkodę którego dom mieszkalny, łącznie straty poszkodowani obliczają na sumę około 8.000 zł.

Również z przyczyn nieustalonych wybuchł pożar w zagrodzie Bolesława Kowalczyka we wsi Parzno, gm. Kluki, gdzie ogień zniszczył stodołę i oborę łącznej wartości około 2.000 złotych.

PROSZKI
Kogutek
GRYPY, PRZEBIECIE
BOLE GŁOWY, ZĘBOWIT
ZADAJCIE ORYGINALNE PROSZKI „KOGUTEK”
PATRZCIE JAKIE PROSZKI WAM DAJĄ
SOŁŻ SA JUI NASŁADOWNICTWA
ZADAJCIE PROSZKI „MIGRENO-NERVOSIN”
TYLKO W NOWYM OPAKOWANIU
TOREBKACH
NIEBIEZPIECZNYCH.

Redakcja i Administracja
ul. Słowackiego 28 parter
wejście od frontu

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetry jednoznaczny 40 groszy; w tekście 60 groszy. Ogłoszenia drobne 20 groszy za wiersz.

Prenumerata za „DZIENNIK NARODOWY” wraz z dostawą do domu lub przesyłką pocztową wynosi 3 złote miesięcznie.

Czy jesteś członkiem LOPP

ZAOSZCZĘDZISZ
SOBIE
TROSK I
KŁopotów,
ZADAJĄC WYRAZNIIE
PRZYJMUJĄC JEDYNNIE
ORYGINALNE
„OZZA”
GUM?
PATENT FRANC. NR. 790. 504
PATENT AMER. NR. 1039. 701

Procesja

Bożego Ciała w Piotrkowie

W pierwszy dzień oktawy Bożego Ciała procesja wyjdzie z kościoła farnego (św. Jakuba), gdzie o godz. 11 odprowadzone zostanie uroczyste nabożeństwo, poczym o godz. 12 wyruszy procesja i przejdzie ulicami: Krakowską, Jagiellońską, Al. 3 Maja, Stroneżyńską, Piłsudskiego przez Plac Czarnieckiego do kościoła farnego. Oflarze wzniesione zostaną: przy zbiegu ul. Krakowskiej i Jagiellońskiej w Al. 3 Maja przy gmachu T. wa Rzem. i przed posesją p. K. Kułakowskiego oraz na Pl. Czarnieckiego przy posesji p. Uniszewskiej (piekarnia p. Ciszka).

Likwidacja szajki złodziejskiej pod Piotrkowem

Na terenie Belchatowa i okolicy ostatnio grasowała szajka złodziejska, która dokonywała szeregu kradzieży, a m. in. z mieszkań p. Czesława Cychnera skradła radioodbiornik itp. W wyniku dochodzenia policyjnego szajka ta została ujęta, przy czym część skradzionych przedmiotów odebrano. Ujęci zostali: Józef Ratajski, Kazimierz Stelmaszczuk i jego matka Michalina Stelmaszczuk.

DZIENNIK RADIOWY

W walce z wrogiem radia
Piękna inicjatywa elektrowni pomorskiej

Przykre dokuczliwe są wszelkiego rodzaju przeszkody w odbiorze radiowym w postaci zgrzytów, trzasków czy hałasów w odbiorniku h, podczas słuchania audycji. Poza zakłóceniami mającymi swe źródło we wpływie atmosferycznych przeszkody powodowane są przez niebezpieczeństwo elektryczne. To też prawdziwym dobrodziejstwem dla wielkiej rzeszy radiosłuchaczy Pomorza jest inicjatywa licznych elektrowni pomorskich, pol gająca na tym, że nie przylaczają one do sieci elektrycznej tych urządzeń i instalacji elektrycznych, których właściciele nie zabezpiecili przed wywoływaniem zakłóceń. Do rzędu tych elektrowni należą Miejskie Zakłady Elektryczne w Gdyni, Elektrownia Miejskie w Grudziądzu, Chojnicach, Brodnicy, Nowym Mieście Lubawskim, Lubawie, Elaktronie Gminne w Jabłonowie Koronowie i Zakłady Elektryczne w Pucku, Gniewkowie i Świeciu.

Redaktor i Wydawca: TOMASZ PLUTA.

Drukarnia „Krajowa” Piotrków, Sienkiewicza 14, tel. 13-31.

SINALCO Władysława Rybińskiego wszędzie do nabycia